

IV FORUM PRZEDSZKOLI w Sosnowcu

z cyklu: **“Wychodząc ponad standard ...”**

czyli o wczesnym wspomaganie w projektach edukacyjnych przedszkoli

“Ten, kto potrafi – działa, kto nie potrafi – uczy!”

Bernard Shaw.

Nie ma na świecie takiego systemu pedagogicznego, który lekceważyłby rolę nauczyciela w procesie edukacji. Systemy różnią się między sobą, jednak łączą je wspólne przekonanie, iż dobre kształcenie i dobre wychowanie może być dziełem tylko dobrego nauczyciela – wychowawcy. Nie wystarczy dziś ukończenie dobrych studiów i zdobycie wszechstronnej wiedzy. Dziś specyfiką pracy nauczyciela jest umiejętność przystosowania do zmian, których dynamika jest następstwem ogólnych przemian społecznych, zmian dotyczących bezpośrednio edukacji jak i modelu współczesnej oświaty. Owe przemiany noszą ze sobą szereg wyzwań i problemów. Z jednej strony poszerzają zakres wolności i samorealizacji, by z drugiej powodować powstanie wielu trudności i bezradności wobec zmieniającego się świata.

W tym chaosie zmian słowo “pedagog” nabiera szczególnego wymiaru. Współczesny nauczyciel bowiem, przestaje pełnić głównie rolę przekazującego wiedzę, a staje się bardziej mistrzem i przewodnikiem, tworzącym środowisko edukacyjno – wychowawcze. “Rodzice mają prawo do błędów wychowawczych, a ich dzieci mają prawo do niepowodzeń w szkole. A powinnością pedagoga jest nie krytyka, ale wsparcie...”¹ Współczesny nauczyciel, wobec kryzysu wartości, fali przemocy, wszechobecnego materializmu – musi stać się autorytetem miłości i prawdy, autorytetem szlachetnego serca i mądrego umysłu, który obok umiejętności metodycznych i rzetelnej wiedzy, którą powinien nieustannie aktualizować, będzie posiadał trzy podstawowe cechy osobowościowe: miłość do drugiego człowieka, łatwość nawiązywania kontaktów i wyobraźnia. O takich właśnie nauczycielach myślimy “wychodząc ponad standard..”

Za mało być nauczycielem. Trzeba być mistrzem.

Takie cechy nauczyciela, pozwalają na wspieranie rozwoju dziecka tak, by potrafiło odnaleźć się w zawiłym labiryncie zmian. Świadomy tego nauczyciel potrafi stworzyć właściwe warunki do stymulacji rozwoju dziecka, poprzez opracowywanie i realizowa-

¹ Małgorzata Nowak: Nie ma dwóch stron.... Nowa Szkoła, 2002, nr 12, str.16

nie ciekawych projektów edukacyjnych i wychowawczych. Warto mówić o nich w szerszym gronie. Warto promować pomysłowość, kreatywność i dobrą praktykę pedagogiczną twórczych nauczycieli.

Nasze FORUM jest miejscem, gdzie zaistnieć może nauczyciel z pomysłem, wyzwolony ze stereotypów i schematów, nauczyciel z wyobraźnią, otwarty i elastyczny, potrafiący “wyjść ponad standard...”.

Płodna wyobraźnia i niekonwencjonalne myślenie zrodziły naukę, sztukę i cywilizację. Harry Alder

Takie myślenie o roli nauczyciela w edukacji małego dziecka, stało się dla nas organizatorów inspiracją do powołania IV już FORUM PRZEDSZKOLI, jako miejsca promocji ciekawych doświadczeń i wspaniałych pomysłów, miejsca, w którym propagowane będą nowoczesne koncepcje edukacyjne poczynając od doświadczeń i ciekawych inicjatyw sownowieckich nauczycieli, poprzez wymianę doświadczeń środowisk zajmujących się aktywnym wspieraniem rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym z terenu województwa śląskiego, naszego kraju, a w przyszłości zaprzyjaźnionych placówek z terenu Europy.

Meritum przedsięwzięcia stanowi integracyjny charakter FORUM, który przejawia się w postaci prezentacji praktycznego dorobku placówek przedszkolnych biorących w nim udział.

Założonym efektem przedsięwzięcia jest również przygotowanie materiałów do publikacji, na które składają się interesujące i sprawdzone koncepcje pedagogiczne nauczycieli, chcących promować dobrą praktykę pedagogiczną w szerszym środowisku.

W tym roku ...

Temat wiodący tegorocznej edycji FORUM to: **„Podróże m@le i duże – kolejny krok czyli wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci w projektach przedszkoli”**. Głównymi celami IV FORUM są: wymiana doświadczeń w zakresie tworzenia projektów współpracy partnerskiej między przedszkolami, inspirowanie nauczycieli do rozwijania swoich umiejętności zawodowych, promocja Programów Comenius i eTwinning, oraz integracja środowisk wspierających edukację przedszkolną.

W trakcie IV FORUM przewiduje się część wykładową poświęconą nowej metodzie terapii – felinoterapii oraz część praktyczną w formie prezentacji stoisk kilkudziesięciu przedszkoli województwa śląskiego.

Przedstawione w części B FORUM projekty będą dotyczyły każdego wymiaru współpracy poczynając od międzyprzedszkolnej, poprzez regionalną do międzynarodowej.

Planowany przebieg IV FORUM PRZEDSZKOLI, zakłada w II części udział rodziców dzieci w wieku przedszkolnym w warsztatach prowadzonych przez psychologów, jak również umożliwienie rodzicom zapoznania się z osiągnięciami i dorobkiem prezentujących się placówek. Przybliżenie naszym klientom owoców naszej pracy, wydaje się być ważnym przedsięwzięciem w dobie kształtowania się nowej jakości wychowania przedszkolnego. Wszak rok 2009 jest “rokiem przedszkolaka”, a tym samym rokiem budzenia świadomości znaczenia wychowania przedszkolnego.

O artykułach w tej publikacjach ...

Przedstawione w niniejszej publikacji materiały opracowane przez **nauczycieli, zawierają szczegółowe informacje na temat realizowanych projektów edukacyjnych.**

Zaprezentowane projekty i pomysły, są odzwierciedleniem kreatywności nauczycieli, którzy realizując jeden z głównych zadań wychowania przedszkolnego budzą u dzieci zainteresowania światem zewnętrznym, kształtują odpowiedzialny stosunek do ludzi, zwierząt, środowiska, zdrowia oraz kultury i sztuki. Projekty koncentrują się na łączeniu wiedzy i umiejętności, zakładają korelację treści ze wszystkimi obszarami edukacyjnymi. Większość z nich uwzględnia również kształtowanie w dziecku takich wartości jak umiejętność współzycia i współpracy w grupie, potrzebę nawiązywania przyjaźni i czerpania radości z kontaktów z innymi, a także szacunek, tolerancję i odpowiedzialność za siebie i innych.

Organizatorzy IV FORUM PRZEDSZKOLI dziękują ...

Sprawującym patronat:

- Honorowy: **Prezydentowi Miasta Sosnowca**
- Medialny: **TVS Silesia**

Wszystkim wspierających tegoroczne przedsięwzięcie, w tym w szczególności:

· **Wiceprezydentowi Miasta Sosnowca, Wydziałowi Edukacji UM w Sosnowcu**, jak i **Radnym Rady Miejskiej w Sosnowcu** za przychyłność i wsparcie w działaniach organizacyjnych

- **Śląskiemu Kuratorium Oświaty**,

Współpartnerom tegorocznej edycji:

· Partnerowi merytorycznemu: **Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Sosnowcu** – za aktywny udział w działaniach organizacyjnych w tym wsparcie w zakresie promocji przedsięwzięcia i wydanie publikacji FORUM

· Partnerom organizacyjnym: **MOSiR Sosnowiec** – za udostępnienie Hali Widowiskowo Sportowej Sosnowiec – Zagórze na miejsce organizacji IV FORUM, jak i zaangażowanie pracowników tego obiektu w przygotowanie zaplecza organizacyjnego przedsięwzięcia; **Firmie DORJAŃ** za przygotowanie dekoracji sali i wsparcie w przygotowaniu zaplecza organizacyjnego przedsięwzięcia; wydawnictwom **HARMONIA** i **NOWA ERA**, za pomoc w przygotowaniu zaplecza organizacyjnego przedsięwzięcia;

Organizatorzy IV FORUM PRZEDSZKOLI **szczególnie serdecznie dziękują wszystkim biorącym udział w tegorocznej edycji FORUM**: wykładowcom, prezynterom, autorom publikacji jak i obserwatorom – uczestnikom.

W imieniu organizatorów IV FORUM PRZEDSZKOLI w Sosnowcu

Koordynator FORUM: Renata Golańska

“KOT przyjaciel tych małych i tych dużych”

Felinoterapia jest jedną z najmłodszych dziedzin zooterapii, jej nazwa pochodzi od połączenia dwóch słów felis (łac.)- kot oraz therapeia (grec.) – opieka, leczenie. Jest to kontaktową terapią z wykorzystaniem kotów. Należy nadmienić, że określenie terapia wiąże się tu zarówno z paradygmatem patogenetycznym jak i salutogenetycznym. Felinoterapię możemy podzielić na indywidualną i grupową. Jest jedną z form animaloterapii (obok dogoterapii, hipoterapii, delfinoterapii i innych) Może ona przyjmować formę bezpośrednich zajęć z kotem lub też można łączyć ją z różnymi formami arteterapii.

Felinoterapia korzystnie wpływa na:

- kształtowanie empatii
- doskonalenie sprawności ruchowej, koordynacji
- stymulowanie rozwoju polisensorycznego
- pracę nad koncentracją uwagi
- rozwijanie umiejętności identyfikowania emocji, nazywania i ekspresji
- komunikację z ludźmi,
- naukę otwartości, zwiększanie pewności siebie
- ćwiczenia relaksacyjne
- kształtowanie orientacji autopsychicznej
- wzbudzanie spontanicznej aktywności poprzez zabawę z kotem
- kształtowanie zachowań samodzielnych, odpowiedzialności, systematyczności
- przyspiesza proces zdrowienia

„Oprócz korzyści psychologicznych felinoterapia ma też wpływ na zdrowie fizyczne. Kontakt z kotem obniża ciśnienie, poziom trójglicerydów i cholesterolu we krwi, przez co zmniejsza ryzyko chorób serca i układu krążenia. Poza tym głaskanie, przytulanie, podnoszenie, karmienie kota to najprzyjemniejsza gimnastyka jaką można sobie wymarzyć. Ćwiczenia wykonywane podczas tych czynności poprawiają ruchomość stawów, a co za tym idzie zmniejszają dolegliwości bólów związanych z reumatyzmem. Osoby biorące udział w zajęciach ze zwierzętami zwiększają swoją aktywność nie tylko w czasie zajęć ale i długo po nich.”²

Felinoterapię można stosować u:

- Dzieci zdrowych, u których chcemy rozwijać inteligencję emocjonalną, twórcze myślenie, empatię
- Dzieci nadpobudliwych
- Dzieci autystycznych
- Dzieci z chorobą Downa

² Za: www.felinoterapia.org

- Dzieci z zaburzeniami zachowania i emocji
- Dzieci z zaburzeniami lękowymi
- Dzieci nieśmiałych i zahamowanych społecznie
- U pacjentów w szpitalach, co pomaga łatwiej znieść chorobę. Samą obecnością odwracają trosk leczenia, a dotyk działa relaksująco, kojąco.
- przy różnych zaburzeniach i problemach u ludzi dorosłych i starszych.

Zdecydowanym przeciwwskazaniem do stosowania tego typu terapii jest alergia na sierść kotów.

Elementy wykorzystywane na zajęciach grupowych z udziałem kota:

- Felino-bajka, opowieści terapeutyczne o kotach
- Bezpośredni kontakt z kotem: głaskanie kota, branie go na ręce, zabawa z kotem
- Rozmowa na temat kotów, zwierząt
- Połączenie z innymi technikami: muzykoterapią, biblioterapią, przedstawianie kotów za pomocą różnych technik plastycznych
 - Rozmowy i dyskusje z wystawcami dot. Hodowli, ras, przedstawianie dokumentów hodowli
 - Zajęcia integracyjne z kotem jako ko-trenerem
 - Zajęcia dramatyczne
 - Zajęcia felino-muzyczne i felino- plastyczne

Terapia ta znajduje szerokie zastosowanie w USA, Szwecji, Wielkiej Brytanii. W Polsce pojawiła się pod koniec 2005 roku. Terapeuci pracują z kotami domach opieki, domy seniora, więzieniach, domach dziecka. Są to zarówno sesje indywidualne jak i grupowe. W Szwecji z powodzeniem stosuje się felinoterapię w pracy z dziećmi autystycznymi, molestowanymi seksualnie. Koty pomagają skutecznie pracować z lękiem, przełamywać zahamowania i bariery. U ludzi pod wpływem kotów poprawia się nastrój, zwiększa się aktywność, więźniowie z kolei łagodnieją, co znacząco może wpływać na ich resocjalizację.

Felinoterapeuta to osoba prowadząca zajęcia terapeutyczne z wykorzystaniem kotów. Jednym z prekursorów stosowania tej metody jest Mirosław Tomasz Wende hodowca kotów rasowych, rasy egzotycznej i perskiej. Zajęcia z dziećmi prowadzi w Zespole Szkół Nr 6 w Toruniu, z osobami dorosłymi w Zakładzie Pielęgnacyjno-Opiekuńczym w Toruniu. "Felinoterapia to nie tylko głaskanie kota i obcowanie z nim na zajęciach, to także szereg działań pedagogów, nauczycieli oraz terapeutów, mający na celu zbudowania odpowiednich relacji i programów do prowadzenia pozostałych zajęć przedmiotowych i terapeutycznych."³ Felinoterapeutą można zostać po ukończeniu kursu, organizowanego m.in. Przez Polskie Centrum Felinoterapii. Jest to 6-miesięczny kurs, w którym bierze udział zarówno kandydat na felinoterapeutę, jak i jego kot.

Coraz większą popularnością cieszą się także, zajęcia dla najmłodszych dzieci organizowane w przedszkolach, na których przenikają się świat dzieci i kotów, co ma szczególnie pozytywny wpływ na kształtowanie twórczego myślenia i otwartość na nowe doświadczenia. Spotkania takie niejednokrotnie przeradzają się w stałą współpracę. Co roku

³ <http://hodowlacopernicus.republika.pl/felinoterapia.htm>

organizowane są także felino-kolonie w różnych ciekawych miejscach.

Warunki, które muszą spełniać koty, aby brały udział w felinoterapii:

- Zdrowie: zaszczepione, odrobaczone, będące pod stałą kontrolą weterynarza
- Nie wykazują oznak agresji
- Zrównoważone
- Nie ma lęku przed podróżą
- Chętne do nawiązywania kontaktów z ludźmi
- Pozwala brać się na ręce i pieścić osobom obcym
- Zsocjalizowane
- Przyzwyczajony jest do różnych sytuacji (np. hałas, zamieszanie), co daje przekonanie, że w trudnej sytuacji zwierze nie podrapie osoby, która go w danym momencie trzyma.
- Musi mieć, co najmniej rok- ze względu na określenie poziomu zsocjalizowania, rozwój układu immunologicznego zwierzęcia
- Spokojne

Na koniec przykład bajki terapeutycznej ułożonej dla chłopca – perfekcjonisty, który każdą, nawet najmniejszą porażkę traktował jak osobistą klęskę.

Łaciata⁴

Było sobie kiedyś miasto, ani duże, ani małe, takie zupełnie w sam raz. Płynęła przez nie rzeka, która dzieliła miasto na dwie połowy. Jedna część była czarna a druga biała. Każdy człowiek, który tam mieszkał miał dwa domy – czarny i biały. Mieszkańcy tej krainy rodzili się cali biali, ale gdy tylko byli niegrzeczni albo coś im się nie udało robili się czarni i na resztę dnia musieli przeprowadzić się do swoich czarnych domów po drugiej stronie rzeki.

Dziwna to była kraina, a na moście łączącym obie części miasta panował ciągły tłok.

Czy ciekawi Cię jak wyglądał dzień chłopca w takiej krainie?

Budził się cały białutki jak mleko, ubierał się w białe ubranie, jadł białe śniadanie i szedł do szkoły –domyślasz się pewnie, że do białej szkoły. Tam uczył się z innymi dziećmi, ale gdy tylko coś mu nie wychodziło, nawet coś zupełnie niewielkiego np: pomylił się w liczeniu na matematyce, powolutku zaczynał robić się czarny, zaczynała boleć go głowa a czasem nawet brzuch, miał już do końca dnia zły humor i smutną buzię. Chłopiec musiał przeprowadzić się wtedy na resztę dnia do czarnej strony miasta i dokończyć lekcje w czarnej szkole. Dopiero następnego dnia budził się biały i mógł przeprowadzić się znowu na białą stronę miasta.

Aż pojawiła się Łaciata...

Łaciata kotka i czarna i biała! Chodziła sobie po obu stronach miasta, a każdy, kto ją zobaczył dziwił się bardzo.

Patrzcie, patrzcie!- wołali ludzie.

Ten kot nie jest ani czarny ani biały- dziwiły się dzieci.

Tak, tak to bardzo dziwne- powtarzali dorośli.

Wkrótce całe miasto mówiło już tylko o Łaciatej. Inne koty patrzyły z zainteresowaniem i pytały: Jaki Ty masz właściwie humor? Dobry czy zły? Wszystko Ci się dziś udaje

⁴ Bajka pochodzi ze zbiorów J.Godawa

czy może masz kiepski dzień? A po chwili mały chłopiec zapytał: To właściwie, które łatki powinny zniknąć: czarne czy białe?

Łaciata popatrzyła na mieszkańców, usiadła wygodnie w fotelu, który niewidomo skąd pojawił się na ulicy i powiedziała spokojnie: Mam i czarne i białe łatki, bo u mnie jest trochę dobrze, a trochę źle. Czasem mi coś się udaje, a czasem nie, nieraz mam dobry humor a nieraz gorszy, ale nie przeprowadzam się z tego powodu do czarnej krainy!

Zapadła cisza... Wszyscy ludzie zastanawiali się tylko nad jednym: Jak stać się łaciatym? Nagle mały chłopiec nieśmiało zapytał: To jak, jak stać się łaciatym?

Kotka przeciągnęła się leniwie i mrucząc zapraszała mieszkańców na wygodny fotel. Następnie sama usadawiała się na kolanach i przyjaźnie mruczała. Po chwili zaczynały pojawiać się pierwsze łąty i każdy rozumiał już, że humor może być łaciaty a nie tylko albo biały albo czarny.

Ewa Fudała – Łabuś
Aleksandra Mazur
**Przedszkole Miejskie nr 45
w Sosnowcu**

“PODRÓŻ KU UMIEJĘTNOŚCIOM POPRAWNEJ WYMOWY PRZEDSZKOLAKA”

Podczas codziennej pracy dydaktyczno – opiekuńczo – wychowawczej zauważamy wiele nieprawidłowości w wymowie naszych wychowanków.

Najczęściej występującymi nieprawidłowościami w wymowie u dzieci są:

- substytucje (np.: zastępowanie głoski r przez głoskę l)
- zła artykulacja głosek
- mowa niezrozumiała
- opóźnienie rozwoju mowy

Mając pełną świadomość jak ważnym procesem jest prawidłowy rozwój mowy w okresie przedszkolnym oraz zdając sobie sprawę z konsekwencji zaniedbań w tym zakresie należy podejmować działania profilaktyczne skierowane na dzieci i ich rodziców.

Prowadzić systematyczne ćwiczenia artykulacyjne, oddechowe i fonacyjne. Umożliwić rodzicom kontakt z logopedą. Pedagogizować ich w zakresie wiedzy logopedycznej.

Problematykę dotyczącą rozwoju mowy dziecka przedstawia poniższa teoria:

“Mowa – właściwa ludziom zdolność porozumiewania się za pomocą symboli dźwiękowych; ma charakter artykułowany; najmniejsze jednostki dźwiękowe, mające jakieś znaczenie, składają się z dźwięków podstawowych, czyli głosek, które nie kryją w sobie treści znaczeniowych, dopiero pewne ich połączenia nabierają sensu.

(...) Posługiwanie się mową nie jest człowiekowi wrodzone, jest ono rezultatem uczenia się, szczególnie intensywnego w okresie dzieciństwa” (W. Okoń, 2001, s.257).

“Jedną z ważniejszych form aktywności człowieka jest aktywność słowna. Gdy mówi się o funkcjach, jakie pełni mowa w życiu jednostki, wymienia się najczęściej trzy: reprezentatywną (zastępowanie rzeczy i wskazywanie na nie), ekspresywną (wyrażanie uczuć), impresywna lub społeczną (pobudzanie słuchacza do reakcji). O tym, jakim ograniczeniom podlega osoba pozbawiona tych możliwości, przekonują opisywane w literaturze przypadki skrajnej izolacji społecznej. Kształtowanie się psychiki człowieka odbywa się przede wszystkim poprzez mowę. Jej zaburzenia powodują poważne i społeczne konsekwencje” (E. Słodownik-Rycaj, 2000, s. 11).

Okres przedszkolny jest czasem koniecznym do szczególnie intensywnej pracy skierowanej na rozwój związanych z mową sprawności. Dzięki pracy w tym okresie unikniemy poważnych problemów edukacyjnych dzieci w wieku szkolnym. W wieku 6 lat rozwój mowy dziecka powinien być już ukończony, gdyż w tym czasie są już utrwalone patologiczne artykulacje i układy artykulatorów oraz zdeformowane są warunki anatomiczne, w jakich się one tworzą. Stosowane w tym czasie ćwiczenia trwają zwykle długo, są mało efektywne, a wielu czynników mających wpływ na poprawną wymowę nie jesteśmy już w stanie zmienić. W ćwiczeniach mowy lepsze rezultaty osiągamy wówczas, gdy celem ćwiczeń jest wytworzenie nowych układów i sprawności, a nie zamiana i korygowanie utrwalonych układów patologicznych (por. K. Błachnio, 2003).

Rozwój mowy dziecka przebiega pewnymi etapami o ustalonej kolejności. Czas ich pojawiania się w zasadzie jest stały, ale dopuszczalne są pewne przesunięcia, nie większe jednak niż pół roku. Każdy z etapów odznacza się charakterystycznym dla niego osiągnięciem, które zmienia zasadniczo sposób komunikowania się dziecka z otoczeniem.

Okres melodii (pierwszy rok życia) to stadium przedjęzykowe. Choć jeszcze nie rozwija się w tym czasie mowa właściwa, jest to ważny etap przygotowawczy. Doskonalone są narządy oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne oraz funkcja słuchowa. Podstawowe formy wokalizacji będące sygnałami apelu to krzyk, płacz, głuźnienie i gaworzenie. Kolejne stadium (1-2 rok życia) – zwane *okresem wyrazu* – odznacza się jednowyrazowym charakterem wypowiedzi. Od zwykłych wyrazów różnią się one tym, że oznaczają nie tylko przedmiot, czy czynność, ale zarazem stosunek do tego zjawiska. Rozwój języka w tej fazie zmierza w kierunku zawężenia znaczenia, wzbogacenia słownika w zakresie ilościowym i jakościowym, a także rozbudowy systemu fonetycznego. Kolejna z faz to *okres zdania*, przypada ona na trzeci rok życia. Wówczas to zlepkę wyrazowe przekształcają się w równoważniki, a te w zdania trzy i więcej wyrazowe. Oprócz zdania pojedynczego rozwiniętego pojawiają się stopniowo zdania złożone, początkowo złożone współrzędnie, potem zaś podrzędnie złożone. W zakresie słownictwa obserwuje się znaczny przyrost ilościowy od 300 słów w wieku 2 lat do około 1000 w wieku lat 3. Zachodzą również zmiany jakościowe, wypowiedź zmienia się również od strony fonetycznej, staje się coraz bardziej zrozumiała. *Okres swoistej mowy dziecięcej* przypada na 3-7 rok życia i jest okresem doskonalenia się mowy we wszystkich zakresach. W wieku trzech lat dzieci wzrastające w sprzyjających warunkach mają już opanowane fonetyczne, morfologiczne i syntaktyczno-semantyczne podstawy systemu języka. W ciągu okresu przedszkolnego dziecko stopniowo poszerza swój słownik, operuje coraz sprawniej regułami fonetyki i gramatyki. W rezultacie w wieku 6-7 lat posługuje się już swobodnie językiem potocz-

nym, porozumiewa się bez trudu z innymi ludźmi. Uproszczoną ocenę poprawności tempa rozwoju mowy podaje T. Zaleski: Gaworzenie pojawiać się powinno w 6 miesiącu życia, pojedyncze słowa na pierwsze urodziny dziecka. Proste zdanie powinno być wypowiedziane w czasie drugich urodzin, zdanie rozwinięte w czasie trzecich urodzin, a na czwarte urodziny dziecko powinno umieć opowiedzieć krótką bajkę (por. E. Stecko, 2001).

“Dalszy proces doskonalenia mowy w zakresie tego, co zostało opanowane nigdy nie jest już tak dynamiczny. Jeśli z jakiegoś względu rozwój w pierwszych latach ulegnie zakłóceniu, konsekwencje tego pozostaną na zawsze, przejawiając się nie w pełni wykorzystanymi możliwościami dziecka. Za okres krytyczny dla mowy uznaje się pierwsze sześć lat życia. Działania podejmowane w latach późniejszych okazują się znacznie mniej skuteczne” (J.E. Nowak, 1997, s.14).

BIBLIOGRAFIA:

1. Błachnio K.: Vademecum logopedyczne. Poznań 2003.
2. Nowak J.E.: Wybrane problemy logopedyczne. Bydgoszcz 1997.
3. Okoń W.: Nowy słownik pedagogiczny. Warszawa 2001.
4. Słodownik-Rycaj E.: O mowie dziecka – jak zapobiegać powstawaniu nieprawidłowości w jego rozwoju. Warszawa 2000.
5. Stecko E.: Zaburzenia mowy dzieci – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne. Warszawa 2001.

Opracowanie: Agnieszka Mucha

Współpraca: Agnieszka Kobiela

Przedszkole Miejskie nr 35 w Sosnowcu

PROJEKT EDUKACYJNY

Gdy kończy się zima, Wiosna się zaczyna

SPIS TREŚCI:

1. WSTĘP
 - przedstawienie tematu poruszanego w projekcie.
2. REKOMENDACJE:
 - adresat projektu,
 - czas realizacji,
 - cele projektu
3. CZĘŚĆ GŁÓWNA:
 - sposoby realizacji i terminy
 - harmonogram prac, osoby odpowiedzialne

WSTĘP

Projekt edukacyjny dotyczący wiosny przedstawia propozycje ciekawych i samodzielnych zabaw zmierzających do poznania pory roku przez dzieci w wieku przedszkolnym.

Każda pora roku inspiruje do różnego rodzaju działań. Jednak wiosna jest szczególna. Kiedy kończy się zima cała przyroda budzi się do życia zachęcając nas wszystkich do podejmowania różnego rodzaju działań mających na celu przybliżenie naszym przedszkolakom piękna otaczającego nas świata.

Przedszkolak zainteresowany jest wszystkim, co go otacza. Chłonność jego umysłu, umiejętność głębokiego przeżywania, stwarza dorosłemu nie lada wyzwanie.

Zadaniem nauczyciela jest stworzenie szansy na wyzwolenie aktywności twórczej dzieci, spontaniczności i samodzielności w podejmowaniu zadań

ZAŁOŻENIA

- Umożliwienie dzieciom poznania otaczającej rzeczywistości poprzez własne doświadczenia;
- Stworzenie warunków do samodzielnego działania;
- Integracja dzieci z kilku przedszkoli.

ADRESACI

- Dzieci 3,4-letnie z naszego przedszkola.

CZAS REALIZACJI

- Trzy tygodnie.

CELE PROJEKTU:

- Zapoznanie z charakterystycznymi zmianami w przyrodzie w zależności od pory roku w toku bezpośredniej lub pośredniej obserwacji;
- Poznanie zwiastunów wiosny;
- Obserwacja zmian atmosferycznych charakterystycznych dla wiosny;
- Poznanie zmysłowe roślin – wąchanie, dotykanie, określanie kolorów;
- Poszerzenie wiadomości dotyczących zwierząt;
- Obserwacja zachowań ludzi.

Nauczane treści i umiejętności:

- Co to jest wiosna;
- Zmiany atmosferyczne;
- Zmiany w świecie roślin;
- Co dzieje się ze zwierzętami i owadami;
- Zachowanie ludzi wiosną.
- obserwowanie otoczenia i środowiska, dostrzeganie szczegółów
- szybkie reagowanie na wezwanie N w ogrodzie przedszkolnym i poza terenem przedszkola,
- przeciwstawianie się objawom samolubstwa i okrucieństwa,
- tworzenie sytuacji sprzyjających działaniu na rzecz przyrody, udział w podejmowaniu działań zapewniających czystość ogrodu
- zabawy samorzutne w sali i w ogrodzie,
- działalność plastyczno-konstrukcyjna,

- nasłuchiwanie i wyróżnianie zjawisk akustycznych w otoczeniu i zjawisk przyrody,
- śpiewanie prostych piosenek zbiorowo i indywidualnie,
- odtwarzanie ruchem zjawisk i czynności zaobserwowanych przez dzieci w otoczeniu,
- tworzenie atmosfery i warunków do podejmowania przez dzieci zabaw twórczych,
- organizowanie zabaw inscenizacyjnych,
- rozumienie konieczności uprawy różnych roślin i hodowli zwierząt potrzebnych w życiu człowieka,
- podpatrywanie życia drobnych zwierząt, ich wyglądu, sposobu odżywiania w naturalnych
- środowiskach, takich jak: dżdżownice, pszczoła, motyl; dowiadywanie się o ich użyteczności, przezwyciężanie u dzieci uprzedzeń do niektórych drobnych zwierząt,
- wyrabianie u dzieci opiekuńczego stosunku do zwierząt i roślin,
- podpatrywanie pracy ludzi pracujących w przedszkolu (ogrodnik), wskazywanie użyteczności pracy i potrzeby jej poszanowania,
- przestrzeganie podczas spacerów zasad pieszego ruchu drogowego,
- wzbogacenie zasobu słownictwa w związku z rozszerzającym się zakresem kontaktów z otoczeniem przyrodniczym,
- posługiwanie się większym zasobem słów dotyczących poznawanego otoczenia przyrodniczego,
- rozwiązywanie prostych zagadek,
- ćwiczenia artykulacyjne kształcące mięśnie narządów mowy,
- wypowiedzanie się na temat zjawisk zaobserwowanych w otoczeniu,
- zabawy rozwijające płynność ruchową obu rąk,
- zagadki ruchowe rozwijające pamięć ruchową i wyobraźnię.

Plan dokumentacji:

- opisy projektu (relacje z przebiegu),
- obserwacje rozwoju dzieci,
- luźne uwagi,
- teczki osobiste,
- produkty twórczości indywidualnej i zbiorowej (siatki, prace plastyczne, próbki wypowiedzi ustnych, efekty działań konstrukcyjno-plastycznych)

EFEKTY

- Udział dzieci w przedszkolnym turnieju wiedzy o wiosnie pt. “Wiosna piękna i radosna”;
- Wyklejanie kolorową bibułą konturów kwiatów wiosennych
- Wystawa prac plastycznych;
- Prezentacja “Wiosennych piosenek”.

Zadania dokumentacyjne:

<i>Planowane wydarzenie:</i>	<i>Ewentualny sposób dokumentowania:</i>	<i>Potrzebne materiały:</i>	<i>Osoba odpowiedzialna:</i>	<i>Opis zadań osoby dokumentującej:</i>
wyprawa terenowa	szkice terenowe, notatki N z obserwacji	podkładki, ołówki, kartki, lupy	A. Mucha	rozdanie podkładek z kartkami, ołówków. lub. zapis z obserwacji dzieci, pomoc
Co to jest wiosna? – burza mózgów	opis zachowań i wypowiedzi dzieci	notes N	A. Mucha	obserwowanie zachowań dzieci i zapis wypowiedzi
zabawy w kąciку tematycznym "Pory roku"	opis zachowań i wypowiedzi dzieci podczas oglądania albumów i książeczek	albumy, książeczki, ilustracje, notes do zapisu N	A. Mucha	obserwowanie zachowań dzieci i zapis wypowiedzi
spacer do lasu	opis zachowań i wypowiedzi dzieci	notes N	A. Mucha	obserwowanie zachowań dzieci i zapis wypowiedzi
spacer na teren ogródków działkowych	opis zachowań i wypowiedzi dzieci	notes N	A. Mucha	obserwowanie zachowań dzieci i zapis wypowiedzi
Wykonanie wiosennych kwiatów z papieru i bibuły	prace plastyczne	materiały plastyczne, bibuła, papier kolorowy	A. Mucha	udostępnienie materiałów, pomoc w trudniejszych momentach
Założenie hodowli roślin w kąciку przyrody	opis zachowań, zdjęcia	nasiona, ziemia, doniczki	A. Mucha	udostępnienie materiałów, pomoc w trudniejszych momentach
Obserwacja zmian atmosferycznych – kalendarz pogody	opis zachowań i wypowiedzi dzieci	kartki, kredki, tabela pogody	A. Mucha	pomoc w wypełnianiu tabeli pogody
poznawanie różnego przedstawiania pór roku	opis zachowań	nagrania A. Vivaldi "pory roku"	A. Mucha	obserwowanie zachowań dzieci i zapis wypowiedzi
budowanie konstrukcji	prace plastyczne i konstrukcyjno-plastyczne	materiały plastyczne, pudła, sznurek itp.	A. Mucha	udostępnienie materiałów, pomoc w trudniejszych momentach

Projekt i jego realizacja może okazać się impulsem do rozwijania zainteresowań, a także będzie sprzyjać potrzebie dzielenia się swoimi przeżyciami, spostrzeżeniami czy radością z innymi. Podczas całego cyklu zajęć, może zmienić się spojrzenie dziecka na to, co nas otacza. Nowe doznania i wrażenia będą okazją do pracy twórczej, rozwijającej wyobraźnię oraz wzbogacającą słownictwo.

Mam nadzieję, iż po realizacji naszego projektu będzie można stwierdzić, że cele jakie zostały na początku projektu założone zostaną osiągnięte, a wiedza i doświadczenia dzieci na temat wiosny pozostaną na długo w pamięci wychowanków.

Projekt ekologiczny

Segregujemy odpady

Wstęp

Ekologia to pojęcie znacznie szersze niż ochrona środowiska przyrodniczego. Jest to nauka badająca budowę, funkcjonowanie i zmienność organizmów w ich środowiskach oraz wzajemne zależności pomiędzy nimi.

Właściwe zrozumienie tych zagadnień jest uzależnione od poziomu wiedzy naszego społeczeństwa. Wiedzę tę nabywa człowiek sukcesywnie wraz ze swoim rozwojem dzięki naturalnej dociekliwości, obserwacji i przekazom otoczenia, a następnie dodatkowo poprzez świadome i ukierunkowane rozwijanie własnych zainteresowań.

Edukacja ekologiczna w przedszkolu polega na łączeniu ze sobą szeregu elementów związanych z codziennym życiem. To zadania, problemy, z którymi dzieci spotykają się każdego dnia: zasoby naturalne – woda, energia, surowce, świat roślin i zwierząt, wzajemne powiązania w przyrodzie i Ja- człowiek jako jednostka myśląca i potrafiąca połączyć harmonijnie te układanę.

Celem edukacji ekologicznej jest takie przybliżeniu dziecku problematyki, aby pobudzić je do zastanowienia się nad mechanizmami i funkcjonowania środowiska i poszukiwania różnych sposobów rozwiązań.

Wiedza z zakresu ekologii to przede wszystkim problemy i odpowiedzi na pytania: *“Dlaczego?, Co by było, gdyby?, Jak to się stało?, Co było tego przyczyną?”* itp. Nie zawsze są one jednoznaczne i mogą zależeć od różnych czynników dodatkowych, dlatego tak ciekawe może okazać się poznawanie.

Nauczyciel może wyjść od podania dziecku informacji, a następnie stworzyć sytuację, w której wykorzysta ono zdobytą wiedzę i przekształci ją w praktyczne działanie. Działanie dziecka może być pierwszym elementem zdobywania wiedzy, którą następnie uzupełni nauczyciel. Do nauczycieli przedszkola należy zasianie ekologicznego ziarenka, które przy odpowiedniej pielęgnacji zaowocuje u dorosłego człowieka odpowiedzialnością za losy naszego środowiska.

Niniejszy projekt dotyczy ochrony środowiska w zakresie postępowania z odpadami.

Udowodniono, że potrzeba ochrony środowiska w zakresie postępowania z odpadami wymaga podejmowania działań edukacyjnych, już na najniższym szczeblu kształcenia. Gdy człowiek już jako dziecko pozna problematykę gospodarki odpadami oraz jej znaczenie dla ekosystemu, to wówczas kształtuje się zupełnie inny stosunek do środowiska.

Cele projektu:

Cele ogólne:

- budzenie i kształtowanie świadomości odpowiedzialnej gospodarki odpadami
- zaangażowanie osób dorosłych (Rada Pedagogiczna, rodzice, opiekunowie dzie-

ci, pracownicy MPK) w działania proekologiczne (odpady)

- kształtowanie nawyku segregowania odpadów.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- zna i rozumie pojęcie odpad, segregacja odpadów i recykling
- rozumie potrzebę dbania o środowisko
- rozumie konieczność segregacji odpadów
- potrafi segregować odpady
- wykorzystuje odpady w pracy twórczej
- rozróżnia przeznaczenie kolorowych pojemników do selektywnej zbiórki odpadów komunalnych

dów komunalnych

Założenia:

Czas realizacji: cały rok szkolny

Miejsce realizacji: przedszkole

Współpracownicy:

- Dyrekcja
- Rada Pedagogiczna

Sprzymierzeńcy:

- rodzice i opiekunowie dzieci
- Miejskie Przedsiębiorstwo Komunalne

Formy prezentacji:

- opracowanie i analiza ankiet
- plakaty
- wystawki prac plastycznych
- kiermasz ekologicznych ozdób świątecznych
- sprawozdanie z przebiegu projektu w placówce do wglądu dla zainteresowanych
- przedstawienie dla dzieci, rodziców i zaproszonych gości pod hasłem “Segreguj odpady”

odpady”

Nasz projekt zatytułowany “Segreguj odpady” jest przeznaczony m.in. dla placówek przedszkolnych. Na wdrożenie projektu przeznaczamy miesiąc cały rok szkolny, a jego efektem powinno być rozszerzenie wiedzy i działań praktycznych w zakresie gospodarki odpadami. Do współuczestniczenia w naszym projekcie chcemy pozyskać Radę Pedagogiczną oraz rodziców, opiekunów dzieci i pracowników MPK.

PLAN REALIZACJI PROJEKTU

Faza wstępna

1. Przedstawienie projektu dyrekcji przedszkola w celu uzyskania akceptacji.
2. Zapoznanie z ogólnymi i szczegółowymi celami przedsięwzięcia.
3. Ustalenie terminów wykonania poszczególnych zadań oraz sposobów prezentacji.

WRZESIEŃ

1. Szkolenie dla Rady Pedagogicznej przez autorów projektu
2. Zajęcia pokazowe w poszczególnych grupach wiekowych prowadzone przez li-

derów w ramach pokazania innym nauczycielom możliwości realizacji projektu.

3. Przedstawienie rodzicom na zebraniach grupowych projektu i apel o aktywny w nim udział.

PAŹDZIERNIK

1. Październik miesiącem ochrony środowiska (wystawa prac dzieci).
2. Praktyczne działania dzieci – “Sprzątamy okolice”
3. Burza mózgów – “Co zrobić z tymi śmieciami”
4. Praktyczne działania dzieci “Segregujemy odpady”- poznanie sposobów segregacji i pojęcia recykling.
5. Wycieczki regionalne z uwzględnieniem wybranych zagadnień ekologicznych:
 - a. do oczyszczalni ścieków
 - b. na wysypisko śmieci

LISTOPAD

Spotkanie integracyjne dla dzieci i rodziców wg scenariusza autorek projektu pt. “Segreguj odpady”. Ankieta dla rodziców (informacja zwrotna).

GRUDZIEŃ

Kiermasz ekologicznych ozdób świątecznych.

STYCZEŃ

Wykonanie upominków na dzień Babci i Dziadka z materiałów odpadowych

LUTY

1. Zaproszenie gościa z Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego Związku na spotkanie z dziećmi (wszystkie grupy wiekowe).
2. Ustawienie na terenie przedszkola pojemników do segregacji śmieci.
3. Udział w quizie poświęconemu ekologii, środowisku i jego ochronie

MARZEC

“Zielony korowód” – przejście ulicami miasta z eko- instrumentami na powitanie wiosny (wykonanymi z nieużytków).

Wykonywanie plakatów nt.” Segreguj odpady”

KWIECIEŃ

1. Przedstawienie o tematyce ekologicznej przygotowanej przez grupę najstarszą.
2. Program artystyczny z okazji Dnia Ziemi

MAJ

Konkurs dla dzieci i rodziców na plakat pt.: “Posłuchaj dobrej rady – segreguj odpady”.

CZERWIEC

1. Rozwiązanie konkursu i wręczenie nagród połączone z obchodami Dnia Dziecka.
2. Ankieta do rodziców dotycząca realizacji projektu.
3. Przygotowanie przez liderów sprawozdania z przeprowadzonego w roku szkolnym projektu “Segreguj odpady”

ZAŁĄCZNIKI

Scenariusz zajęcia plastyczno – konstrukcyjnego

Temat: Ekologiczne ozdoby świąteczne

Cel główny: otrzymanie ekologicznych ozdób świątecznych

Cele szczegółowe:

- dziecko wie, że może wykorzystać odpad jako materiał plastyczny potrafi wykonać ozdoby świąteczne z odpadów

- często wykorzystuje odpady w swojej twórczości

Formy: zespołowa, indywidualna

Metody: czynne

Środki dydaktyczne: materiały odpadowe, klej, nożyczki, artykuły papirnicze (papier kolorowy, brystol, farby, kredki itp.)

Przebieg zajęcia:

1. Zagadki świąteczne

2. Rozmowa z dziećmi na temat ozdób choinkowych:

- Co to jest ozdoba?

- Gdzie możemy ją powiesić?

- Z czego jest zrobiona?

- Jakie znacie ozdoby choinkowe?

3. Odpad jako materiał plastyczny – “burza mózgów”

Dzieci zainspirowane pytaniem nauczyciela: “Co zrobić z tą butelką (pudełkiem, gazetą, tekturką, złotkiem itp.), żeby ozdabiała naszą choinkę?” Wspólnie próbujemy wymyślić ozdoby świąteczne z odpadów.

4. Zabawa ruchowa “Butelka, pudełko, gazeta”.

Podzielenie dzieci na grupy, rozdanie i przypięcie etykiet obrazujących: butelkę, pudełko, gazetę. Na podane hasło: butelka, pudełko lub gazeta dzieci zmieniają miejsce w kole.

5. Wykonanie ozdób choinkowych z odpadów według pomysłu dzieci.

6. Zorganizowanie kiermaszu ekologicznych ozdób świątecznych.

Scenariusz

Temat: Badamy zawartość naszych koszy.

Cele ogólne:

- prowadzenie pomiaru ilości i jakości odpadów,
- zachęcanie do segregowania odpadów,

Cele szczegółowe:

- dziecko samodzielnie potrafi segregować odpady,
- prowadzi segregację odpadów w swojej grupie zachęca do niej nowe osoby.

Pomoce:

· worki z odpadami przyniesione z kilku sal, rękawiczki gumowe dla każdego dziecka, maty foliowe, pojemniki na szkło, plastik, papier, odpady zielone, karty pracy.

Przebieg zajęcia:

1. Nauczycielka (w zależności od ilości worków z odpadami) dzieli dzieci na zespoły, które gromadzą się na podłodze wokół foliowych mat.

2. Nauczycielka informuje dzieci, że inne grupy przekazały im swoje worki ze śmieciami – i dobrze byłoby je porównać.

3. Dzieci porównują objętości worków i dzielą się swoimi spostrzeżeniami.
4. Nauczycielka prosi o wysypanie zawartości worka na matę, obejrzenie jej i opowiedzenie, co się tam znajduje?
5. Dzieci wykonują zadanie w swoich zespołach i prezentują wnioski całej grupie.
6. Nauczycielka prosi, aby dzieci dokonały segregacji własnych odpadów i podzieliły się spostrzeżeniami po wykonaniu zadania.
7. Dzieci mogą dojść do wniosku, że dużo odpadów z kosza dało się posegregować i można by je poddać recyklingowi. Dzięki temu znacznie zmniejszyła się objętość odpadów w koszu.
8. Nauczycielka proponuje sporządzenie raportu z badania – każde dziecko otrzymuje kartę pracy i wypełnia ją (jest to rysunek, który oznacza rodzaj odpadu, a dzieci kółkami oznaczają ilość odpadów).
9. Nauczycielka wraz z dziećmi dokonują podsumowania, które w formie wskazówek przekazują dzieciom i paniom z pozostałych grup:

Koleżanki i koledzy,

dzisiaj sprawdziliśmy zawartość waszego kosza na śmieci. Okazało się, że znajduje się w nim wiele rzeczy, które nie powinny się tam znaleźć. My – w trosce o nasze środowisko – segregujemy odpady i zachęcamy Was do tego samego:

Scenariusz

Temat: Co wiedzą dzieci na temat śmieci

Cel ogólny:

· Uświadomienie dzieciom konieczności selektywnej zbiórki odpadów oraz wtórnego ich wykorzystywania

Cele szczegółowe:

- Dziecko zna pojęcia odpad, selektywna zbiórka, recykling
- Rozróżnia przeznaczenia kolorowych pojemników na odpady
- Rozpoczyna segregacje odpadów.

Pomoce:

Kaseta z nagraniem “Segreguj odpady”, kolorowe pojemniki na odpady, opakowania po zużytych produktach, kartony, barwne papiery i klej.

Przebieg:

1. Nauczycielka zapoznaje dzieci z piosenką “Segreguj odpady”
2. Analiza treści piosenki, odpowiedź na pytanie “do czego zachęca treść piosenki?”
3. Nauczycielka dyskutuje z dziećmi, jaka jest różnica między odpadami a śmiecia-mi oraz czy są to przedmioty jednorazowego użytku. Giełda pomysłów dzieci, którą podsumowuje nauczycielka.
4. Zabawa dydaktyczna “Osobno papier i plastik i szkło”. Dzieci dokonują segregacji zgromadzonych przez nauczycielkę opakowań szklanych, papierowych i plastikowych. Wspólnie sprawdzają czy zadanie zostało dobrze wykonane.

5. Nauczycielka prezentuje kartonowe pojemniki w kolorach odpowiadających miejskim pojemnikom do segregacji. Wyjaśnia jakie jest jakie jest ich przeznaczenie, zapoznaje z pojęciem i celem selektywnej zbiórki, recyklingu. Pyta dzieci czy widziały już takie pojemniki.

6. Dzieci wkładają posegregowane odpady do oznakowanych pojemników.

7. Nauczycielka zadaje pytanie dzieciom: “co dzieje się z odpadami w naszej sali?”. Zabawa badawcza – dzieci poszukują w sali rozmaitych odpadów, sprawdzają gdzie się znajdują.

8. Nauczycielka zachęca dzieci do wypowiedzi- czy my w naszej sali pamiętamy o segregowaniu odpadów, czy wykorzystujemy je powtórnie?

9. Nauczycielka z dziećmi ustalają wspólnie co robić z odpadami. Okleją kartonem pojemnik na makulaturę oraz pojemnik na odpady do wtórnego wykorzystania.

10. Utworzenie w sali “Twórczych pomysłów”, w którym dzieci mogą realizować swoje fantazje, wykorzystują do tego odpady.

11. Podczas spaceru dzieci szukają miejsca, w którym znajdują się pojemniki na odpady dla mieszkańców. Sprawdzają jak są oznakowane.

ANKIETA DLA RODZICÓW

Ankieta jest anonimowa. Będzie ona służyć badaniu poziomu świadomości ekologicznej społeczności lokalnej. Uzyskane informacje wykorzystamy do propagowania wiedzy o gospodarce odpadami komunalnymi. Aby zaznaczyć wybraną odpowiedź należy ją podkreślić.

1. Czy Pan/Pani segreguje odpady w swoim gospodarstwie domowym?

TAK NIE

2. Czy wie Pan/Pani gdzie na osiedlu znajdują się pojemniki do segregacji odpadów?

TAK NIE

3. Czy odpady niebezpieczne (zużyte baterie, opakowania po farbach, rozpuszczalnikach, akumulatory, przeterminowane leki) wyrzucają państwo:

-Podczas objazdowej zbiórki odpadów niebezpiecznych

-Dzieci wynoszą baterie do specjalnych pojemników w szkole/przedszkolu

-Przeterminowane leki odnosicie do apteki

-Do śmietnika

4. Czy zetknęli się państwo z zagadnieniami edukacji ekologicznej prowadzonej w przedszkolu?

TAK NIE NIEWIEM

5. Robiąc zakupy jakiej torby używa Pan/Pani najczęściej?

-Torby tekstylnej

-Mocnej siatki plastikowej

-Siateczek jednorazowych

-Koszyka

Dziękujemy za wypełnienie ankiety

“My formujemy glinę, ona formuje nas...”

Projekt edukacyjny

*“Jeżeli ma się rozwijać wyobraźnię dziecka,
trzeba jej dać czym się karmić.”*
Margaret Mead

Twórczość plastyczna dzieci pełna jest wrażliwości, świeżości spojrzenia, spontaniczności oraz autentyczności przeżyć. Stanowi naturalną potrzebę tworzenia i odbywa się w procesie poznania zmysłowego. Zadaniem przedszkola jest rozwijanie wszelkich zdolności dzieci, dzięki czemu kształtują one nie tylko swoją osobowość, lecz także zwiększają szanse swojego powodzenia w szkole i w dalszym życiu.

Sztuki plastyczne, w tym lepienie z gliny, doskonale pasują do procesu kształtowania osobowości i postawy otwarcia na świat. Podstawą zajęć rzeźbiarskich jest radość, jaką sprawia dzieciom dotykanie, manipulowanie, oglądanie, działanie. Ćwiczenia tym zakresie umożliwiają im komunikowanie, okazywanie uczuć, wyrażanie własnej osobowości a ponadto przyczyniają się do wychowania w duchu samodzielności. Dzieci nabywają umiejętności radzenia sobie, dobierania narzędzi i materiałów potrzebnych do realizacji projektu a w szczególności wykazują inicjatywę. Stają się tym samym zdolne do dokonywania wyboru, który następnie potrafią uzasadnić. Rozwijają sprawność odkrywania i samodzielnej nauki.

Lepienie należy do najbardziej twórczych a tym samym ulubionych zabaw plastycznych dzieci w wieku przedszkolnym. Jako technika przestrzenna posiada ono indywidualne walory kształcące i rozwijające psychomotoryczne możliwości dzieci. Ma szczególnie duże znaczenie dla gimnastyki rąk t.j. usprawniania manualnego, kontrolowania siły działania całej dłoni, a także palców. Podczas manipulacji bryłą dzieci wykonują szereg ruchów powtarzanych wielokrotnie. W ten sposób uelastyczniają swoje dłonie i zaczynają często intuicyjnie zdawać sobie sprawę z posiadanej siły i możliwości gospodarowania nią.

Lepienie z gliny ujawnia ponadto liczne wartości terapeutyczne, m.in. pozwala na wyświecenie lub pozbycie się nagromadzonych, negatywnych emocji, usuwa u dzieci zahamowania, poczucie niepewności, uczy wiary we własne siły i własne możliwości twórcze.

Sama glina jako surowiec, jest niezwykle wdzięcznym i plastycznym materiałem, daje bowiem możliwości żywiołowej, bezpośredniej ekspresji sprawdzającej się w ruchu i dotyku. Gлина wymaga wprawdzie od dzieci nieco wysiłku i cierpliwości, ale w zamian daje bardzo dużo...przede wszystkim spokój i odprężenie.

W lepieniu dziecięcym najlepsze zastosowanie znalazły gliny tłuste, m.in. glina garmcarska, która jako materiał wyjątkowo posłuszny palcom stanowi naturalną bazę umożli-

wiającą realizację szeregu projektów w ujęciu trójwymiarowym. Poza tym, wyrażenie jakiegoś kształtu w bryle pomaga w doraźny sposób zrozumieć jego budowę, co jak wiadomo, stanowi istotny aspekt w procesie poznania.

Eksploracja możliwości przestrzennych gliny pozwala tworzyć dzieciom nawet przedmioty użytkowe, oczywiście pod warunkiem realizowania całego "procesu tworzenia". Umożliwienie dzieciom uczestnictwa w kolejnych etapach wyrobu przedmiotów glinianych, czyli od momentu obejrzenia surowca w jego stanie naturalnym, poprzez lepienie, suszenie, wypalanie aż do chwili malowania i ozdabiania, może być doświadczeniem niezwykle wartościowym oraz pozytywnym dla rozbudzenia dziecięcych zainteresowań.

Zajęcia prowadzone są na zasadzie doskonałej stymulującej zabawy wpływającej na rozwój zdolności manualnych, ćwiczenie koordynacji ruchowej, spostrzegawczości i pomysłowości przy projektowaniu i kompozycji przestrzennej. Tworzenie dzieła artystycznego od podstaw z "bryły gliny" jest doskonałą szkołą kreatywności, organizacji, planowania a także odpowiedzialności za wykonaną rzecz. Zapoznając dzieci z dziedziną ceramiki staramy się pobudzać w nich radość z tworzenia rzeczy pięknych i niepowtarzalnych.

Idea i główne założenia projektu edukacyjnego

"My formujemy glinę, ona formuje nas..."

Ekspresja plastyczna dziecka jest spontaniczna i wynika bezpośrednio z jego przeżyć oraz spostrzeżeń, wyzwalać jednocześnie wyobraźnię i fantazję.

Mottem przewodnim w realizacji naszego projektu jest umożliwienie wszechstronnego i harmonijnego rozwoju możliwości ekspresyjnych dziecka a także przygotowanie go do twórczego działania. **Podstawową ideą** jest natomiast utrzymanie zabawowego charakteru zajęć, który będąc właściwą na etapie przedszkolnym formą pracy nie tylko zachęca do udziału w programie, ale daje równocześnie wiele radości i satysfakcji.

Cele ogólne:

- Stymulacja percepcji dotykowej i wzrokowej;
- Pobudzanie kreatywności dzieci;
- Aktywizacja wyobraźni i myślenia;
- Rozwijanie ogólnej wrażliwości;
- Odkrywanie przyjemności tworzenia;
- Kształcenie zdolności manualnych i ruchowych;
- Usprawnianie mięśni rąk;
- Rozwijanie wytrwałości i cierpliwości podczas pracy;
- Odczuwanie radości z uzyskanego efektu;

Cele szczegółowe (dziecko):

- Bawi się gliną;
- Wykazuje inicjatywę w toku tworzenia;
- Wyraża uczucia i emocje w trakcie lepienia;
- Stara się właściwie gospodarować swoją siłą;
- Rozwija swoją wyobraźnię i fantazję;

- Doznaje wielu wrażeń zmysłowych;
- Gromadzi doświadczenia poprzez wykonywanie prac z zastosowaniem gliny;
- Uczy się zachowywać proporcje i właściwą perspektywę;
- Potrafi zinterpretować swoją własną twórczość;
- Bierze odpowiedzialność za wykonaną rzecz;
- Zwraca uwagę na surowce naturalne będące źródłem inspiracji artystycznej;
- Nabywa wiary we własne możliwości;
- Potrafi współpracować w grupie;

Aby realizacja przyjętych założeń programowych była efektywna i jednocześnie mobilizująca do dalszego działania przyjęliśmy następujące zasady:

- rytmiczności – zajęcia odbywają się regularnie co drugi tydzień;
- przyjaznej atmosfery – korzystnej dla twórczej pracy, a w szczególności zaspokojenia podstawowych potrzeb: bezpieczeństwa, akceptacji i uznania;
- właściwej organizacji – w budynku przedszkola i w plenerze, gdzie wykorzystuje się walory krajobrazowe o każdej porze roku.

Przykładowy scenariusz w ramach projektu:

- Grupa wiekowa: 5, 6 – latki;
- Temat: „Prezent dla mamy”;
- Rodzaj zajęcia: zajęcia z artystą- rzeźbiarzem;

Cele ogólne:

- Uważliwianie na piękno sztuki ludowej – garncarstwo;
- Rozwijanie dziecięcej twórczości poprzez wprowadzenie nowej techniki – lepienie z gliny;
- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej;
- Rozwijanie sprawności manualnych w toku lepienia z gliny;
- Uświadomienie możliwości samodzielnego wykonania trwałego przedmiotu.

Cele operacyjne (dziecko):

- Poznaje nową technikę plastyczną – lepienie z gliny;
- Ma bezpośredni kontakt z artystą rzeźbiarzem i jego wyrobami;
- Poznaje narzędzia, warsztat, materiał i sposób wykonania przedmiotów codziennego użytku i sztuki ludowej;
- Uważnie słucha wskazówek dotyczących lepienia;
- Modeluje w całym kawałku gliny, obiema dłońmi, wszystkimi palcami;
- Realizuje kolejne etapy powstawania wyrobu ceramicznego;
- Jest twórcą dzieła ceramicznego;
- Samodzielnie przygotowuje prezent z okazji zbliżającego się Dnia Mamy.

Pomoce: ilustracje przedstawiające wyroby garncarskie, ilustracje przedstawiające wybrane narzędzia rzeźbiarskie, wyroby przyniesione przez artystę – rzeźbiarza, narzędzia używane przez artystę – rzeźbiarza, glina, fartuszki, płyty CD, wizytówki imienne.

Przebieg zajęć:

1. Zapoznanie dzieci z tematem zajęcia i przywitanie zaproszonego gościa artysty – rzeźbiarza.

2. Wspólne oglądanie ilustracji prezentujących sztukę ludową – garncarstwo: rozmowa na temat sposobu wykonywania przedmiotów użytku codziennego w odległych czasach.

3. Rozmowa z artystą na temat warsztatu jego pracy: oglądanie materiału – surowej gliny, narzędzi m.in. zdjęć garncarskiego koła, pieca do wypalania ceramiki oraz gotowych wyrobów.

4. Przygotowanie dzieci do lepienia glinianych miseczek – prezentów z okazji zbliżającego się Dnia Mamy: założenie fartuszków ochronnych, zajęcie stanowisk.

5. Zaprezentowanie przez nauczycielkę wierszyka o lepieniu:

“Tak ściskamy, tak dusimy...aż nam zmięknie bryłka gliny. Teraz ją bijemy, z jednej z drugiej strony.

Do roboty jest gotowa, zaraz będzie z niej rzecz nowa!”

6. Przedstawienie przez artystę kolejnych etapów wykonywania miseczki: rozrabianie gliny do odpowiedniej miękkości, formowanie kształtu, wygładzanie przy użyciu niewielkiej ilości wody, ozdabianie specjalnymi narzędziami.

7. Właściwe oznaczenie wykonanych prac: naklejanie na płytę kompaktową wizytówki z własnym imieniem i umieszczanie na niej wykonanej miseczki.

8. Omówienie przez artystę kolejnego etapu przygotowywania miseczek: kilkunastodniowe schnięcie a następnie wypalanie w specjalnym piecu w bardzo wysokiej temperaturze. Zapewnienie ze strony rzeźbiarza, iż gotowe “wypalone” miseczki zostaną przez niego dostarczone z powrotem w celu ich pomalowania specjalnymi farbami.

9. Zakończenie zajęcia i podziękowanie zaproszonemu artyście za wizytę i wspólnie wykonaną pracę.

Harmonogram pracy:

L.p.	Zadanie	Termin	Odpowiedzialni
1	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Spotkanie z artystą- rzeźbiarzem. Rozmowa nt. surowca – gliny. Wspólne oglądanie wytworów i narzędzi potrzebnych do ich wykonania. ☛ Wygniatanie z kuli. Zabawy z gliną wg pomysłów dzieci pod okiem artysty – rzeźbiarza. 	IX .2008r.	K.Piankowska nauczyciele grup biorących udział w zajęciach
2	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Tworzenie kształtów z wałków gliny. Zabawy z gliną. ☛ Wygniatanie kształtów przy użyciu foremek do ciasta. 	X. 2008r.	nauczyciele grup biorących udział w zajęciach
3	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Tworzenie kształtów przestrzennych z łączonych plastrów gliny. ☛ Lepienie aniołków bożonarodzeniowych pod okiem artysty – rzeźbiarza. 	XI. 2008r.	K.Piankowska nauczyciele grup biorących udział w zajęciach
4	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Przygotowywanie upominków z okazji Dnia Babci i Dziadka. ☛ Dekorowanie przedmiotów za pomocą farb akrylowych zgodnie ze wskazówkami artysty – rzeźbiarza. 	I. 2009r.	K.Piankowska nauczyciele grup biorących udział w zajęciach
5	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Zabawy z gliną wg pomysłów dzieci. ☛ Tworzenie rzeźb wg indywidualnych pomysłów dzieci. 	II. 2009r.	nauczyciele grup biorących udział w zajęciach
6	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Formowanie kształtu przedmiotu przy pomocy form gipsowych. ☛ Przygotowywanie ozdób wielkanocnych – wg wskazówek artysty – rzeźbiarza oraz pomysłów dzieci. 	III. 2009r.	K.Piankowska nauczyciele grup biorących udział w zajęciach
7	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Kształtowanie form przedmiotu na kole garncarskim – z pomocą artysty – rzeźbiarza. ☛ Przygotowanie upominków – naczyń z okazji Dnia Mamy. 	IV. 2009r.	K.Piankowska nauczyciele grup biorących udział w zajęciach
8	<ul style="list-style-type: none"> ☛ Zabawy z gliną wg pomysłów dzieci. ☛ Zbiorowa praca przestrzenna z okazji święta dzieci. 	V. 2009r.	nauczyciele grup biorących udział w zajęciach

Ewaluacja:

W trakcie realizacji prowadzona jest systematyczna ewaluacja kształtująca dostarczająca zwrotnej informacji na temat prawidłowego przebiegu projektu (obserwacja a także rozmowy z dziećmi, artystą- rzeźbiarzem, nauczycielkami grup, rodzicami).

Po zakończeniu projektu dokonana zostanie ewaluacja zbiorcza, która dostarczy informacji przydatnych w realizowaniu kolejnych projektów (obserwacja i rozmowa z uczestnikami projektu, analiza wytworów dziecięcych, udział i osiągnięcia w konkursach) .

KSZTAŁTOWANIE WYOBRAŹNI DZIECKA PO- PRZEZ AKTYWNOŚĆ PLASTYCZNĄ

Wychowanie plastyczne jest jedną z form wychowania estetycznego, które wiąże się z pierwszym przeżywaniem sztuki, a także z zaspokojeniem potrzeby estetycznej u dzieci. Poprzez swoje prace dzieci przekazują nam swoje własne, indywidualne spojrzenie na świat. Wychowanie plastyczne w przedszkolu odgrywa szczególną rolę, gdyż rozwija i wzbogaca możliwości artystyczne dziecka. Właściwie wybrana technika ma ogromny wpływ na zainteresowania pracą plastyczną, pobudza do twórczego działania i do ekspresji.

Ponieważ dzieci często mają problemy z werbalnym wyrażaniem swoich uczuć, dlatego rozwijanie ekspresji plastycznej, przy pomocy różnorodnych czynników inspirujących, może mieć bardzo pozytywny wpływ na psychikę dziecka, uwalniając je od nagromadzonych, nie wyrażonych emocji. Ekspresja jest spontaniczną wypowiedzią dziecka, umiejętnością twórczego wyrażania swoich odczuć w pracy plastycznej, jest niezaprzeczalną wartością.

U dzieci ekspresja oznacza powstawanie dzieł, które są wyrazem ich możliwości i umiejętności przekształcania za pomocą obrazu własnych wyobrażeń o otaczającym świecie. M. Karkowska – Struczyk uważa, że twórczość plastyczna dziecka rozwija wyobraźnię, pamięć, pozwala na utrwalanie wiedzy o przedmiotach, życiu ludzi i zwierząt. Dziecko poznaje swoje możliwości, uczy się wytrwałości, ujawnia pomysłowość, oryginalność, uczy się odczuwać potrzeby innych. Charakter kreski rysunkowej – oszczędnej, nieśmiałej i oschłej lub bogatej, poszukującej i dynamicznej – jest wyrazem osobowości dziecka. Rysunek często wyprzedza jego umiejętności w wysławianiu się i staje się jeszcze jedynym sposobem komunikowania się z otoczeniem. Dla dziecka jego własna twórczość jest źródłem radości, dobrej zabawy, zaangażowania. Jest podstawową formą uczenia się oraz przekazywania wiedzy na temat swojego otoczenia społecznego, przyrodniczego i technicznego. W pracy plastycznej zacierą się różnica między tym co znane i nieznanne, rzeczywiste i urojone – staje się podłożem zaskakujących, spontanicznych wizji artystycznych.

Nie bez powodu pedagogika twórczej aktywności, mająca swe tradycje w ideach Nowego Wychowania, uznaje ekspresję twórczą za jeden z czynników rozwoju aktywności edukacyjnej najmłodszych. Taka forma wypowiedzi dziecka, daje możliwość przekazywania swoich myśli, emocji i przeżyć. Jest to kolorowy świat wyobraźni i królestwo duszy, w którym opisuje marzenie, sny, lęki, pragnienia. Wyobraźnia, jako zdolność do kreowania wyobrażeń, bliska jest zjawisku twórczości. Terminy wyobraźnia, twórczość, ekspresja określają jak się wydaje, trzy momenty tego samego procesu psychicznego. Rozpoczyna się ona w wyobraźni, która uruchamia wszystkie zdolności i dyspozycje psychiczne jednostki.

W psychologii wyobraźnię definiuje się na ogół jako dyspozycję do wytwarzania wyobrażeń czyli obrazów umysłowych. Wyobraźnia dziecka ujawnia się w kilku momentach jego życia. Obecna jest ona w zabawie, w działalności twórczej, w zajęciach domowych

podczas nauki i w wielu innych dziedzinach aktywności. Dzieci z bogatą wyobraźnią charakteryzują się wysokim poziomem wrażliwości emocjonalnej i moralnej. Wyobraźnia dziecka, tak jak każdy element jego psychiki, podlega rozwojowi, który na ogół nie jest harmonijny lecz skokowy. Po okresie wyraźnego przyspieszenia tempa następują okresy stagnacji, a nawet cofnięcia się sprawności tej dyspozycji umysłowej. Wyobraźnia jest ściśle związana z innymi dyspozycjami psychicznymi. W procesie poznania lokuje się ją między zmysłami a myśleniem. Ta zależność jest dwustronna wyobrażenia będące produktem wyobraźni oparte są na materiale zmysłowym, z kolei wyobraźnia stanowi też ważny element w strukturalizacji docierających do umysłu danych zmysłowych. Wyobraźnia związana jest też z empatią i intuicją. Stanowi ona ważny element procesu wnikiwania, w czuwania się przeżywania innych, czy też globalnego ujmowania różnych zjawisk psychicznych:

W pierwszym okresie znajdują się dzieci między pierwszym a trzecim rokiem życia. Ich wyobraźnia charakteryzuje się tym, że w jej wytworach ukazane są poznawane przez dziecko elementy świata. Wyobrażenia te są przede wszystkim odtwórcze. Dzieci właśnie w wyobraźni ożywają rzeczy martwe i nadają im cechy ludzkie. Animizm oraz wyobrażenie właściwości i funkcji nieznanych zjawisk i przedmiotów stają się pewnymi sposobami funkcjonowania dziecka w rzeczywistości i nie zanikają wraz z osiągnięciem następnego etapu rozwoju wyobraźni.

W drugim stadium rozwoju wyobraźni znajdują się dzieci między trzecim a szóstym rokiem życia. Przypada on na okres pobytu dziecka w przedszkolu. Dzieci żyją jakby w dwóch wymiarach wyraźnie od siebie oddzielonych. Pierwszy z nich stanowi poczucie realności i przynależności do świata materialnego. Drugi to zamknięty świat wyobraźni. Dzieci w zabawie tworzą własny świat który określają jako rzeczywistość “nanibową”. Świat “na niby” zdominowany jest przez wyobraźnię. Dziecko znajdujące się w drugim stadium rozwoju fascynuje się światem przyrody i światem ludzkim. Rozwijają się poszczególne dyspozycje psychiczne, a funkcje układu nerwowego, z którymi wyobraźnia pozostaje w organicznym związku, zaczynają się różnicować.

Trzeci etap rozwoju wyobraźni dziecka przypada na pierwszy etap intensywnego kształcenia szkolnego. Charakteryzuje się on nagłym zderzeniem swobody i spontaniczności zachowań generowanych w wyobraźni systematyczną nauką szkolną, z obowiązkami i regułami przestrzeganymi przez nauczycieli. Wyobraźnia jest w znacznej mierze “kierowana” przez nauczyciela, przez obiektywne warunki procesu kształcenia w szkole. Zachowania dziecka nie są już tak spontaniczne jak w okresie poprzednim. Czuje się ono bardziej odpowiedzialne za podejmowane decyzje o kierunkach własnego działania.

Czwarty etap w rozwoju wyobraźni dziecka przypada na ostatni okres jego kształcenia propedeutycznego w szkole i trwa do wystąpienia pierwszych symptomów dojrzewania biologicznego jednostki, które to w znacznym stopniu przekształca jego wyobraźnię a także myślenie o rzeczywistości. Dzieci znajdujące się między dziewiątym a dwunastym rokiem życia zaczynają w swoim życiu częściej kierować się logiką a niżeli wyobraźnią. Intensywne kształcenie szkolne sprawia, że zachowania dziecka są coraz rzadziej spontaniczne. Dużo miejsca w zainteresowaniach dziecka zajmuje sport, bohaterowie filmów i powieści. Bywa też tak, że wyobraźnia dzieci zostaje niekiedy jakby “wtłoczona” w tory szkolnego i społecznego funkcjonowania.

Analizując rozwój wyobraźni można wyróżnić nim kilka podstawowych tendencji. Zauważa się że wyobraźnia dziecka przechodzi jakościowe zmiany: od etapu wyobraźni odtwórczej, naśladowczej – w okresie pierwszym, poprzez etap wyobraźni twórczej i spontanicznej – okres drugi, aż do etapu wyobraźni współwystępującej z elementami racjonalności. Rozwój wyobraź-

ni nie dokonuje się samorzutnie, ani też nie jest procesem wyizolowanym z całości życia psychicznego gdyż zależy on od wielu czynników tkwiących zarówno w strukturze organizmu, jak też w środowisku, w którym funkcjonuje. Dziecko w swojej podświadomości gromadzi różnorodne przeżycia i doświadczenia, które przekazuje nam w formie gestu, słowa, działalności muzycznej lub plastycznej, rozładowując w ten sposób napięcie emocjonalne, nagromadzone w trakcie krótkiego życia. Dziecko chcąc zaspokoić potrzebę wyrażania podejmuje działalność twórczą, w toku, której powstaje nowa rzeczywistość w postaci wytworu. Każdy akt twórczy jest dla dziecka bardzo cenny, ponieważ wyraża jego osobowość.

Literatura:

1. Górniewicz J.: *Rozwój i kształtowanie wyobraźni dziecka*. Warszawa-Toruń 1992.
 2. Jąder M.: *Techniki plastyczne rozwijające wyobraźnię*. Impuls. Kraków 2005.
 3. Kapłon M.: *Spotkania z Małym Księciem*. Wykorzystanie sztuki w pracy pedagogicznej z dziećmi. Impuls. Kraków 2006.
- Popek S.: *Analiza psychologiczna twórczości plastycznej dzieci i młodzieży*. Warszawa 1985.

Anna Sobuś – Cecot
Agnieszka Ławińska
Irena Budzyńska
Przedszkole Miejskie NR 51 w Sosnowcu

“Zdrowy ty, zdrowy ja każdego dnia!”

SPIS TREŚCI:

1. WSTĘP – przedstawienie tematu poruszanego w projekcie.
2. REKOMENDACJE – adresat projektu, czas realizacji, cele projektu.
3. CZĘŚĆ GŁÓWNA:
 - sposoby realizacji i terminy
 - harmonogram prac, osoby odpowiedzialne
4. BIBLIOGRAFIA

WSTĘP

Jesteśmy nauczycielkami Przedszkola Miejskiego nr 51 w Sosnowcu. W oparciu o nasze obserwacje oraz zdobyte doświadczenia możemy stwierdzić, iż w czasach XXI wieku dzieciom potrzebne jest poczucie bezpieczeństwa, aktywność ruchowa, akceptacja środowiska a co za tym idzie “zdrowie” dowartościowanie się podwyższenie własnej samooceny. Aby uatrakcyjnić spełnienie tych jakże ważnych priorytetów postanowiłyśmy zmienić sposób realizacji zadań i zaangażowałyśmy rodziców, nauczycieli, wychowaw-

ców innych grup do współpracy przy projekcie edukacyjnym.

Pomysł pracy projektem edukacyjnym został przyjęty, a jego realizację przyjęto na miesiąc maj: **“Taniec nowoczesny w wykonaniu dzieci”**. Jako autorki projektu a zarazem koordynatorzy odpowiedzialne byłyśmy za przygotowanie całej imprezy. Każda grupa wiekowa otrzymała zadania, prowadzące do realizacji celów.

Temat: “Zdrowy ty, zdrowy ja każdego dnia!”

Miejsce: Przedszkole Miejskie nr 51 w Sosnowcu

Koordynatorzy: Anna Sobuś – Cecot

Agnieszka Ławińska

Irena Budzyńska

Czas trwania projektu: rok szkolny (od września do maja)

Termin realizacji: maj

Scenografia: wystrój sali oraz korytarza prowadzącym do sali rekreacyjnej koszami i skrzyniami drewnianymi pełnymi owoców; dekoracji tablicy głównej, rozstawienie na manekinach strojów zaprojektowanych i przygotowanych przez dzieci i rodziców.

Cele projektu:

- Zachęcenie do aktywnego udziału w życiu przedszkola rodziców wraz z dziećmi;
- Zachęcenie do nauki tańca nowoczesnego i improwizacji ruchowej oraz innych form ekspresji, co w efekcie powinno dać możliwość przeżycia przyjemności ze wspólnej zabawy;

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- Poznaje i samodzielnie wymyśla układy taneczne oraz potrafi je realizować
- Potrafi improwizować ruch do danej muzyki
- Ma poczucie rytmu i swobody ruchu
- Potrafi efektywnie współdziałać w grupie
- Jest pewne siebie, akceptuje siebie, jest kreatywne

Realizatorzy projektu: dzieci, nauczyciele, personel techniczny, rodzice, bliscy

Konsultacje z koordynatorami: 2 razy w tygodniu 12:30 do 13:00- (wtorki, czwartki)

Formy realizacji:

- Pokaz tańca,
- Prezentacja strojów,
- Pokaz “Najciekawszych parodii sławnych ludzi”,
- Rozstrzygnięcie konkursu na “Najśmieszniejszą bitwę owocową”
- Degustacja owoców zgromadzonych w koszach i skrzynkach

HARMONOGRAM ZADAŃ

LP.	GRUPA WIEKOWA	ZADANIE	TERMIN	OSOBY ODPOWIE - DZIALNE
1.	3-latki	<ol style="list-style-type: none"> Dzieci wspólnie z rodzicami wyszukują w najbliższym otoczeniu najciekawszych modeli koszy wiklinowych. <ul style="list-style-type: none"> Rozmieszczenie koszy z owocami na sali rekreacyjnej Losowy wybór osób odpowiedzialnych za dostarczenie konkretnego rodzaju owoców. Nauka piosenki. "Witaminki, witaminki dla chłopczyka i dziewczynki" 	<p>Wrzesień-marzec</p> <p>Maj</p> <p>Listopad</p> <p>Kwiecień</p>	<p>Wychowawca grupy Rodzice</p> <p>Koordynatorzy Rodzice</p> <p>Koordynatorzy</p> <p>Wychowawca grupy</p>
2.	4 - latki	<ol style="list-style-type: none"> Dzieci wspólnie z rodzicami gromadzą skrzynki drewniane, wykonane przez rodziców, dziadków, wujków itp. <ul style="list-style-type: none"> Rozmieszczenie skrzynek z jabłkami na korytarzu prowadzącym do sali rekreacyjnej Losowy wybór osób odpowiedzialnych za dostarczenie konkretnych gatunków jabłek. Przygotowanie pokazu "Najciekawszych parodii sławnych ludzi" 	<p>Wrzesień-marzec</p> <p>Maj</p> <p>Listopad</p> <p>Luty kwiecień</p>	<p>Wychowawca grupy Rodzice</p> <p>Koordynatorzy Rodzice</p> <p>Koordynatorzy Wychowawcy grup Rodzice</p>
3.	5 - latki	<ol style="list-style-type: none"> Przygotowanie wspólnie z rodzicami projektów stroi oraz wykonanie stroi na pokazystyczeń mody. Zaprojektowanie i przygotowanie stroi dla dzieci tańczących taniec nowoczesny. Rozmieszczenie manekinów w strojach na korytarzu i sali rekreacyjnej. Przygotowanie losów do losowania osób, które będą dostarczać owoce. 	<p>Październik</p> <p>Październik</p> <p>marzec</p> <p>Maj</p>	<p>Wychowawcy grup Rodzice</p> <p>Wychowawcy grupy, rodzice</p> <p>Koordynatorzy wychowawcy grup Rodzice</p> <p>Wychowawcy grup, dzieci</p>
4.	6 - latki	<ol style="list-style-type: none"> Wspólnie z rodzicami i panią plastyczką przygotowanie dekoracji na głównej tablicy sali (dzieci wycinają szablony różnych owoców, malują je farbami, ozdabiają, przyklejają gotowe elementy)rodzice dostarczają materiały w kolorach: żółty, zielony, czerwony, pomarańczowy, biały, fioletowy, itp.) Wybór muzyki. Wybór osób do zaprezentowania układu tanecznego. Przygotowanie układu tanecznego. 	<p>Maj</p> <p>Październik</p> <p>Grudzień</p> <p>Stycznia Kwiecień</p>	<p>Plastyczka Rodzice Koordynatorzy</p> <p>Wychowawcy grup Wychowawcy grup</p> <p>Wychowawcy grup</p>

Źródła informacji:

1. Literatura:

- U. Barff. J. Burkhardt "Kaźde dziecko to potrafi"
- Macher W. "Słuchanie muzyki i aktywność artystyczna dzieci" Kraków 1999
- Podolska B. "Z muzyką w przedszkolu" Warszawa 1988
- Polskie Stowarzyszenie Pedagogów KLANZA – "Opracowanie zabaw" Lublin

- J. Wasilewska. A. Łada – grodzicka. E. Kwiatkowska
- Sherborne W.: “Ruch rozwijający dla dzieci”. Warszawa 1999.
- 2. Czasopisma:
 - Wychowanie przedszkolne
 - Hobby
 - Mały Artysta
- 3. Inne:
 - Kasety magnetofonowe
 - Płyty CD z nagraniami muzyki Dance

Opracowanie: Agnieszka Kobiela
 Współpraca: Agnieszka Mucha
 Przedszkole Miejskie NR 35

PROJEKT EDUKACYJNY

Zjawiska atmosferyczne

SPIS TREŚCI:

WSTĘP – przedstawienie tematu poruszanego w projekcie.

- Cele i zadania projektu
- Czas trwania projektu
- Uczestnicy projektu

ETAP I- Rozpoczęcie projektu

- sporządzenie siatki wstępnej (tworzenie listy pytań)

ETAP II- Aktywność badawcza

- sposoby realizacji i terminy
- harmonogram prac, osoby odpowiedzialne

ETAP III- Podsumowanie projektu

- ocena projektu według ustalonych kryteriów
- ewaluacja projektu / sprawdzenie wiadomości objętych programem/

WSTĘP

Temat projektu nasunął się w czasie swobodnych rozmów przy ilustracjach obrazujących jesienną pogodę. Dzieci były zaintrygowane skąd się bierze deszcz, co to jest wiatr,

dłaczego liście spadają z drzewa. Ponieważ pytania dzieci odnosiły się do zjawisk atmosferycznych postanowiłam skupić na nich większą uwagę dzieci i stworzyć projekt, który miałby pozwolić dzieciom zrozumieć, zaobserwować i zbadać wybrane zjawiska odwolując się do różnych pór roku.

Na podstawie sporządzonej siatki wstępnej (tworzenie listy pytań) dowiedziałam się jakie wiadomości posiadają dzieci na temat pogody i zjawisk atmosferycznych oraz czego chciałyby się dowiedzieć.

Tematy do realizacji danego projektu wynikały z programu dydaktycznego i planowanej pracy związanej z aktualną porą roku i środowiskiem przyrodniczym z którym dzieci mają bezpośredni kontakt w czasie zaplanowanych spacerów i wycieczek

Przedszkolaki w czasie zajęć dokonują licznych obserwacji, prowadzą eksperymenty, badają różne zjawiska. Mali badacze są zachęceni do omawiania, analizowania i porównywania zaobserwowanych zmian i zjawisk oraz do samodzielnego wyciągania wniosków na ich temat.

Przy okazji omawiania zmian zachodzących w przyrodzie związanych z porami roku dzieci badają też pogodę. Prowadzą kalendarz pogody odczytując temperaturę na termometrze oraz wykorzystując poznane symbole graficzne zjawisk atmosferycznych.

Dzieci zapoznają się oczywiście pobieżnie z działaniem wiatromierza, ciśnieniomierza oraz poznają rolę powietrza w życiu każdego człowieka a także zwierząt i roślin.

Z pojęciem powietrza łączy się zjawisko wiatru, które dzieci poznają w toku różnorodnych zabaw ruchowo- naśladowczych, doświadczeń oraz obserwacji bezpośredniej. Dzieci w możliwie przystępny sposób poznają różne zjawiska atmosferyczne oraz ich pozytywne i negatywne strony.

Podczas wykonywanych samodzielnie prostych doświadczeń dzieci mają sposobność ocenić stan czystości wody deszczowej czy śniegu. Zapoznają się ze zjawiskiem topnienia śniegu i zamarzania wody oraz powstawania lodowych sopli.

Do pożądaných umiejętności dzieci zaliczymy także zaangażowanie w pracach gospodarczych w sali przy zakładaniu zielonego kącika.

Dzieci wnioskuje o konieczności dobrego nasłonecznienia i odpowiedniej wilgotności dla prawidłowego wzrostu roślin. Obserwacja wzrostu żonkili posadzonych w paździeniku w ogrodzie przedszkolnym w ramach akcji "Poła Nadziei- żonkilowy ogród" jest świetną okazją do rozmów z dziećmi nie tylko na tematy przyrodnicze, ale również pozwala uwrażliwić dzieci na potrzeby innych chorych i uświadomić im, że trzeba sobie nawzajem pomagać.

Efektom i sukcesem realizowanych zadań jest to, że dzieci wykazują ciekawość badaczy, pilnie obserwują przyrodę, czynią ciekawe spostrzeżenia, poszerzają wiedzę i słownictwo przyrodnicze, dostrzegają że ich wiedza wzrosła, nabierają zaufania do własnych umiejętności badawczych i zdolności rozwiązywania problemów,

rozwijają umiejętność zadawania pytań i wyciągania wniosków, doskonałą dyspozycje organizacyjne wspólnych przedsięwzięć, dzieci uczą się współpracy i odpowiedzialności.

ADRESAT PROJEKTU: Grupa dzieci " Motyle"

CZAS REALIZACJI: październik- kwiecień 2009

CELE EDUKACYJNE:

CEL GŁÓWNY: Rozumienie istoty zjawisk atmosferycznych, tworzenie okazji do poznawania rzeczywistości przyrodniczej poprzez obserwowanie, eksperymentowanie, odkrywanie.

CELE SZCZEGÓLWE:

W wyniku realizacji projektu dziecko zdobędzie następujące wiadomości:

- zna zjawiska atmosferyczne występujące w różnych porach roku
- zna i rozumie przysłowia związane z pogodą marcową i kwietniową
- rozumie konieczność prawidłowego ubierania się w zależności od pogody i sytuacji
- wie, jakie warunki są potrzebne do wzrostu roślin
- rozpoznaje i nazywa symbole graficzne zjawisk atmosferycznych
- zna pozytywne i negatywne skutki wiatru, deszczu
- rozumie zjawisko powstawania chmury deszczowej i śniegu
- rozumie zjawisko topnienia lodu i zamarzania wody
- zna niebezpieczeństwa, jakie grożą w czasie burzy, wichury czy powodzi
- wzbogaca wiedzę przyrodniczą i słownictwo

Podczas realizacji projektu dziecko opanuje następujące umiejętności:

- dostrzeża zmiany w pogodzie i potrafi je nazwać
- potrafi założyć zielony kącik i pielęgnować roślinę w sali
- potrafi samodzielnie dokonać spostrzeżeń i obserwacji
- prowadzi kalendarz pogody i dokonuje analizy wniosków
- odczytuje temperaturę na termometrze
- poprawnie kojarzy poszczególne odgłosy ze zjawiskami atmosferycznymi
- rozwija umiejętność zadawania pytań
- rozwija umiejętności słuchania i rozumienia mowy rówieśników
- uważnie słucha fragmentów wybranej literatury dla dzieci

Dzięki realizacji projektu dziecko nabędzie następujące nawyki:

- dbanie o własne bezpieczeństwo
- nawyk prawidłowego ubierania się względem pogody
- przestrzegania zasady dobrej obserwacji
- stosowania wiedzy dotyczącej pielęgnacji roślin
- odczytywania temperatury powietrza
- zgodnego współdziałania w grupie
- przestrzegania przyjętych umów w grupie
- codziennego przebywania na świeżym powietrzu

SPOSOBY REALIZACJI I TERMINY

l.p	SPOSÓB RELIZACJI	TERMIN
1	Obserwowanie pogody oraz dostrzeganie charakterystycznych cech jesiennej pogody . Rozwijanie umiejętności uważnego obserwowania otoczenia, dostrzeganie zjawisk oznaczających porę roku	Październik listopad
2	Zainspirowanie dzieci zjawiskiem przyrody nieożywionej – wiatrem. Zabawa z elementem ćwiczeń oddechowych “ Wiatr w sadzie” umiejętnie nasładowanie odgłosów wiatru i jego zachowania	Październik
3	Oglądanie przez dzieci teatryku kukielkowego “ O gąsiarceze Kasieni i cudownych liściach pani Jesieni”- szukanie odpowiedzi na pytanie “ Jak spadają listki”Zabawy muzyczno-ruchowe: “ Jesienny deszcz”, “ Kołyszący i tańczący wiatr” z wykorzystaniem chusty animacyjnej	Październik
4	Jesienny spacer z Szarugą Jesienną – rozpoznawanie i nazywanie zjawisk atmosferycznych tj : wiatr, deszcz na podstawie zagadek słownych oraz dźwiękonaśladowczych	Listopad
5	“ Z jesiennym wiatrem na wycieczkę”- obserwacja zjawiska wiatru . Szukanie odpowiedzi na pytania : Co to jest wiatr? Czy można określić kierunek wiatru? Jak można wykorzystać siłę wiatru? Jakie mogą być negatywne skutki wiatru? Jak nazywamy pogodę , kiedy wieje silny wiatr? Wykorzystanie w trakcie zabaw badawczych rękawa nawietrznego oraz wiatraków przygotowanych wcześniej przez dzieci.	Listopad
6	Ćwiczenia artykulacyjne osnute wokół treści wiersza “ Pada , chłapie deszcz” wykonanie doświadczenia dotyczącego stanu czystości wody deszczowej. Zabawy ruchowe “ Chowamy się pod daszek”, “Przeskocz przez kałużę”, “ Omijamy kałużę”	Listopad
7	Określanie cech zimowej pogody i zjawisk atmosferycznych na podstawie tekstu M Kowalczyk (Razem ze słonkiem) “Zima” oraz wiersza W Donaradzkiego pt. “Piórka”. Nawiązanie treści wiersza do rzeczywistości panującej za oknem	Grudzień
8	Zapoznanie dzieci ze zjawiskiem zamarzania wody i topnienia lodu, powstawania lodowych sopli na podstawie utworu H. Zdzitowieckiej “O Felku i lodowym sopleku” Eksperyment badawczy prowadzony przez kilka dni polegający na obserwacji zawartości pojemnika wypełnionego wodą znajdującego się za oknem	Styczeń
9	Przeprowadzenie eksperymentu badawczego na temat “ Czy śnieg jest czysty?”- wspólne wyciąganie wniosku na temat czystości śniegu na podstawie bezpośredniej obserwacji	Styczeń
10	Spacer po okolicy “Dostrzegamy uroki zimy” wypowiedzi dzieci na temat krajobrazu zimowego , obserwowanie śladów pozostawionych na śniegu przez ludzi i zwierzęta. Poznanie właściwości fizycznych śniegu tj.(zimny, suchy-mokry, twardy- miękki).Ustalenie odpowiedzi na pytanie “ Kiedy śnieg skrzypi pod nogami”	Luty
11	“ Zimowe zabawy na śniegu i lodzie”- rozmowy na temat bezpiecznego korzystania z uroków zimy w oparciu o literaturę dla dzieci oraz przygotowane ilustracje. (Zjawisko pękania pokrywy lodowej)	Luty
12	Wyjście w teren “ Zimowe zabawy śniegiem i na śniegu”- lepienie bałwana, rzucanie kulkami śniegowymi do celu, bieg słalomen, barwienie śniegu, chodzenie po śladach kolegów. Przypomnienie zasad bezpiecznej zabawy	Luty
13	“Ciekawoski spod śnieżnej pierzynki czyli dla kogo śnieg jest pożyteczny a dla kogo groźny?” Rozumienie przez dzieci skutków braku mrozu i pokrywy śnieżnej dla roślin	Luty
14	Zapoznanie dzieci z przysłowiem “ W marcu jak w garncu” - rozpoznawanie zjawisk atmosferycznych występujących w przedwiośniu . Rozumienie konieczności prawidłowego ubierania się w zależności od temperatury i sytuacji	Marzec

15	" Zielony ogródek w kąciку przyrody"- zapoznanie dzieci z różnymi możliwościami hodowli roślin w kąciку- w ziemi, na wacie, na gazie, w słoiku wdrażanie do dokładnej obserwacji i wyciągania wniosków "Co jest potrzebne roślinie do życia"	Marzec
16	Zapoznanie dzieci z prowadzeniem kalendarza wzrostu żonkili posadzonych w ogródku przedszkolnym w ramach akcji " Pola Nadziei"Rozumienie przez dzieci znaczenia wody i nasłonecznienia dla prawidłowego wzrostu roślin. Kształcenie nawyku codziennej obserwacji roślin w ogrodzie i w kąciку przyrody w sali	Marzec
17	Opowiadanie nauczycielki pt " Pogoda i jej dzieci"- zapoznanie dzieci z graficznymi symbolami zjawisk atmosferycznych . Omówienie sposobu prowadzenia kalendarza pogody w sali.	Kwiecień
18	Zapoznanie dzieci z przysłowiem " Kwiecień plecień bo przeplata trochę zimy, trochę lata" Obserwacja pogody i określanie jej zmienności . Prowadzenie obserwacji na termometrze , odczytywanie temperatury powietrza	Kwiecień
19	Sluchanie zjawisk akustycznych " Wiosenne odgłosy"- prawidłowe rozpoznawanie i nazywanie zjawisk atmosferycznych tj (wiatr, burza, ulewa, mały deszczyk) Przedstawienie zjawisk atmosferycznych przez dzieci według własnej inwencji twórczej, zabawy z wykorzystaniem chusty animacyjnej	Maj
20	Wyrażanie za pomocą różnych technik plastycznych , zdobytych wiadomości na temat zaobserwowanych zjawisk atmosferycznych <ul style="list-style-type: none"> • " Uśmiechnięte słońeczko"(wydzieranka) • " Nakapał na kartkę deszcz"(farba plakatowa) • " Tańczący wiatr" (tusz) • " Kolorowe parasolki"(wyklejanka) • " Wiatraczki" (praca przestrzenna) • "Śniegowe gwiazdki (wycinanka) • "Za oknem biało"(wata, biała pasta) • " Wzory dziadka Mroza"(biała kreda) • " Niebo i obłoki" (farba plakatowa) • " W marcu jak w garncu"- praca zespołowa (kolaż) • " Kolorowy latawiec"- praca zespołowa 	Październik / maj
21	Prowadzenie zabaw ruchowych, dydaktycznych i tematycznych w rankach i na popołudniowych zajęciach dotyczących tematyki projektu, a służących utrwaleniu wiadomości dzieci.	Wrzesień:maj

HARMONOGRAM PRAC

L.P	ZADANIE	TERMIN	ODPOWIEDZIALNE OSOBY
1	Nawiązanie współpracy ze Szkołą Podstawową nr 35 – zaproszenie na teatrzyk kukielkowy wystawiony przez nauczycielki .	październik	Autorzy projektu
2	Pomoc nauczyciela w przygotowaniu się uczniom Szkoły Podstawowej do występu w teatrzyku kukielkowym „O gęsiareczce Kasieni i cudownych liściach pani Jesieni”	październik	Autorzy projektu
3	Zaproszenie rodziców na zajęcia otwarte na temat „ Jesienne spotkanie” związane z realizacją projektu edukacyjnego .	22.10.2008	Autorzy projektu
4	Przygotowanie ziemi i potrzebnych narzędzi do sadzenia cebulek zonkili w ogrodzie przedszkolnym. Wyjaśnienie dzieciom celów akcji „ Pola Nadziej”	10.10.2008	Autorzy projektu
5	Nawiązanie współpracy z Filią Biblioteki Miejskiej. Ustalenie spotkań mających na celu zapoznanie dzieci ze zjawiskami atmosferycznymi w odniesieniu do czytania wybranego fragmentu książki ukazującego dane zjawisko	Październik	Autorzy projektu
6	Wyeksponowanie w kąciku dla rodziców zrobionych zdjęć na zajęciu otwartym	Październik	Rodzice
7	Przygotowanie dzieci do wyjścia na spacer i uważnej obserwacji jesiennej pogody	Październik \ listopad	Autorzy projektu
8	Wykonanie z dziećmi „Wiatraczka” jako pomocy dydaktycznej potrzebnej do zajęcia	Listopad	Autorzy projektu
9	Ustalenie zasad dobrej obserwacji i zgodnej współpracy w grupie przed wykonywaniem z dziećmi zabaw badawczych	Grudzień	Autorzy projektu
10	Przygotowanie pomocy dydaktycznych w postaci plakatów mówiących o zakazie bawienia się dzieci w niebezpiecznych miejscach . Wybór literatury na dany temat	Luty	Autorzy projektu
11	Przeprowadzenie zabaw ruchowych na śniegu Przyponnienie zasad bezpiecznej zabawy	Luty	Autorzy projektu
12	Zorganizowanie konkursu wewnątrz-przedszkolnego na temat ilustrujemy przysłowie „ W marcu jak w garncu”	Marzec	Autorzy projektu
13	Wykonanie dyplomów dla dzieci biorących udział w konkursie plastycznym	Marzec	Autorzy projektu
14	„ Wiosenna przygoda”- przygotowanie scenariusza do przedstawienia teatralnego. nauka piosenek i poszczególnych ról dzieci	Marzec	Autorzy projektu
15	Zaproszenie rodziców. uczniów Szkoły Podstawowej nr 35 na przedstawienie teatralne pt. „Wiosenna przygoda”	Marzec	Autorzy projektu
16	Zorganizowanie wystawy prac dzieci w bibliotece obrazujących przygodę Kubusia Puchatka pt. „Straszliwa wichura”	Kwiecień	Autorzy projektu
17	Przygotowanie dużej planszy obrazującej kalendarz pogody oraz symboli graficznych poszczególnych zjawisk atmosferycznych. Codzienna analiza i zapis pogody przez dzieci	Kwiecień	Autorzy projektu
18	Przygotowanie kroniki fotograficznej projektu	Kwiecień	Autorzy projektu

PROJEKT EDUKACYJNY “ZDROWY PRZEDSZKOLAK”

Edukacja zdrowotna jest częścią całego procesu wychowania. Wiek przedszkolny jest tym okresem w życiu człowieka, w którym realizując treści zdrowotne możemy kształtować postawy dziecka determinujące aktualne i przyszłe zachowania dotyczące zdrowia. Utrwalone przyzwyczajenia i nawyki decydują o jego późniejszym stylu życia.

Autorzy projektu: nauczyciele

Miejsce realizacji: Przedszkole Miejskie nr 46 w Sosnowcu

Czas trwania: 1 rok

Osoby realizujące: wszyscy nauczyciele PM 46

Uczestnicy: dzieci z grupy 4, 5, 6- latków

Cele projektu:

- Poznanie znaczenia podstawowych składników pokarmowych dla prawidłowego funkcjonowania organizmu człowieka. Zapoznanie z problematyką zdrowej żywności.
- Poznanie wartości ruchu i ćwiczeń fizycznych dla prawidłowego rozwoju dziecka.
- Poszerzenie wiedzy na temat zasad higieny osobistej oraz sposobów dbania o czystość ciała i otoczenia.
- Poznanie warunków bezpieczeństwa podczas zabaw w przedszkolu i poza nim.

Przewidywane efekty

Dziecko:

- Rozumie potrzebę spożywania pokarmów niezbędnych dla zdrowia
- Wyrabia u siebie nawyk prawidłowej postawy podczas siedzenia i chodzenia.
- Wie, że należy codziennie niezależnie od pory roku przebywać na powietrzu.
- Wykonuje samodzielnie ćwiczenia gimnastyczne.
- Potrafi powiedzieć, jakie zabiegi higieniczne należy codziennie wykonywać.
- Potrafi kulturalnie zjeść posiłek
- Wie, co to są bakterie i wirusy oraz jakie choroby mogą wywołać.
- Przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas zabaw, spacerów i wycieczek.

Zadania do realizacji:

- Przystąpienie do realizacji programu Sieci Placówek Promujących Zdrowie
- Realizowanie programów autorskich funkcjonujących na placówce
“Chcę być zdrowy”, “ Zdrowy ząbek”, “Jestem zdrowy i wesoły”

- Organizowanie Otwartych Tygodni Promocji Zdrowia (zajęcia otwarte w każdej grupie wiekowej oraz prelekcje z lekarzami)
- Spotkanie dzieci ze stomatologiem
- Spotkanie dzieci z lekarzem pediatrą, higienistką
- Wycieczka do gabinetu stomatologicznego
- Zorganizowanie międzyprzedszkolnego konkursu plastycznego “Dbamy o zdrowie”
- Udział dzieci w konkursie recytatorskim “Smacznie i zdrowo”
- Udział dzieci w konkursie plastycznym “Kto o zęby dba, zdrowy uśmiech ma”
- Udział dzieci 6-letnich w konkursie wiedzy o zdrowiu “Chcę być zdrowy”
- Udział dzieci w konkursie plastycznym “Dbajmy o czystość i zdrowie”
- Udział dzieci 6-letnich w Lekkoatletycznej Olimpiadzie Przedszkolaków
- Zorganizowanie spotkania rodziców osobą prowadzącą gimnastykę korekcyjną (profilaktyka wad postawy)
- Wyjście dzieci 4-letnich do Zespołu Szkół nr1 w Sosnowcu na przedstawienie “Jaś i Małgosia” (spektakl dotyczący profilaktyki próchnicy)
- Wystawianie teatrzyków dotyczących zdrowia przez dzieci z grupy 4, 5, 6- latków

Ewaluacja:

- Ankieta dla dzieci i rodziców
- Wystawa prac plastycznych organizowana w sali zajęć oraz holu przedszkolnym
- Udział dzieci w konkursach międzyprzedszkolnych dotyczących zdrowia
- Organizowanie międzyprzedszkolnych konkursów o zdrowiu na terenie placówki
- Wystawianie teatrzyków o tematyce zdrowotnej dla wszystkich grup wiekowych oraz dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 39 w Sosnowcu
- Otrzymanie certyfikatu Sieci Placówek Promujących Zdrowie.

Wnioski końcowe

Podsumowując projekt możemy stwierdzić, że zajęcia z dziedziny “zdrowie” rozbużyły aktywność twórczą i poznawczą dzieci, cieszyły się dużym zainteresowaniem. Dzieciakom wiele radości sprawiły spotkania z pediatrą, stomatologiem, rehabilitantką oraz higienistką. Dzieci uwielbiały przedstawiać swoim kolegom i koleżanką scenki teatralne dotyczące zdrowego stylu życia. Czerpały także radość w wykonywaniu prac plastycznych oraz w udziale w konkursach “zdrowotnych”, gdzie mogły wykazać się dużą wiedzą.

Dzięki realizacji tego projektu dzieci zdobywają nowe doświadczenia, umiejętności, ale przede wszystkim wzrasta ich świadomość zdrowego stylu życia.

“Moje przedszkole to mój drugi dom, bo stawia na mnie, moje szczęśliwe dzieciństwo i mój wszechstronny rozwój”.

To motto jest myślą przewodnią w Przedszkolu Miejskim nr 27 w Sosnowcu, w pracy wychowawczo – dydaktycznej. Nasze przedszkole zapewnia wszechstronny, bezpieczny, radosny rozwój wychowankom. Traktujemy każde dziecko indywidualnie i podmiotowo, co sprawia, że stają się one kochane, akceptowane, szczęśliwe i z chęcią chodzą do przedszkola.

Dajemy dzieciom różne możliwości:

- uczestniczenia w ciekawych zajęciach
- swobodnego działania
- samorealizacji
- jesteśmy otwarci na nowości pedagogiczne
- jesteśmy otwarci na potrzeby dzieci i rodziców

Nasze priorytety:

- jesteśmy dla dzieci, ich rodziców i środowiska lokalnego
- wspomagamy rodziców w wychowaniu dzieci
- pomagamy dzieciom w pełnym rozwoju zgodnie z ich możliwościami psychicznymi i fizycznymi
- kierujemy się filozofia wychowania podmiotowego i respektowaniem praw dziecka
- dążymy do partnerskiej współpracy z rodzicami, środowiskiem i władzami lokalnymi
- kultywujemy tradycje regionalne i obrzędy ludowe
- dysponujemy fachową kadrą pedagogiczną
- zapewniamy atrakcyjne i dobrze zorganizowane zajęcia
- wyróżniamy się popularnością w środowisku dzięki miłej i serdecznej atmosferze.

Wychodząc naprzeciw potrzebom i zainteresowaniom dzieci, przedszkole oferuje wychowankom oprócz zajęć wynikających z programu pracy, szereg zajęć dodatkowych:

- plastyczne
- muzyczno – taneczne
- teatralne
- informatyczne
- logopedyczne

Wychowankowie mogą także skorzystać z oferty płatnych zajęć:

- rytmiki,
- gimnastyki korekcyjnej,
- języka angielskiego
- zajęć na lodowisku.

Dzieci z naszego przedszkola czynnie uczestniczą w promowaniu przedszkola na forum środowiska lokalnego, miasta oraz poza jego granicami.

Biorą udział wielu akcjach i uroczystościach, są to między innymi:

- Olimpiada Przedszkolaka
- Festiwal Twórczości Muzycznej
- Konkursy plastyczne
- Akcja zbiórki makulatury
- Akcja zbiórki zużytych baterii
- Akcja „Pola nadziei”
- Akcje Klubu Gaja
- Akcja „Cała Polska czyta dzieciom”
- Akcja „Góra grosza”

Nasze przedszkole współpracuje również z wieloma instytucjami na terenie dzielnicy i miasta są to: sosnowieckie przedszkola, Szkoły Podstawowe Nr 6 oraz Nr 17, Miejska Biblioteka Publiczna, tutejsza parafia, Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna, Stadion Zimowy, Muzeum Zamek Sielecki.

W pracy wychowankami stosujemy różnorodne metody pracy, które są atrakcyjne dla dzieci, a jednocześnie bogacą ich wiedzę i umiejętności.

Jedną z metod, które stosujemy w naszej pracy jest projekt edukacyjny podjęty i realizowany we współpracy z Przedszkolem Miejskim nr 50 w Sosnowcu. Projekt ten dotyczy edukacji zdrowotnej, jego zadaniem jest

bogacenie wiedzy dziecka o zdrowiu własnym i innych, tworzenie warunków do promowania zdrowego stylu życia, nabywanie umiejętności dbania o zdrowie, poznanie możliwości własnego organizmu oraz czynników, które mu szkodzą lub pomagają w rozwoju.

PROJEKT EDUKACYJNY

Temat: **Wyprawa po zdrowie**

Cele:

- promowanie wiedzy prozdrowotnej,
- zachęcanie dzieci do aktywności i zdrowego stylu życia,
- utrwalenie wiedzy zdobytej podczas zajęć w grupach,
- wykorzystanie zdobytych wiadomości w działalności praktycznej,
- organizowanie sytuacji umożliwiających współdziałanie dzieci starszych i młodszych,
- integracja społeczności międzyprzedszkolnej,
- kształtowanie właściwych postaw społecznych.

Grupa docelowa:

Dzieci ze wszystkich grup wiekowych z Przedszkola Miejskiego nr 27 w Sosnowcu i Przedszkola Miejskiego nr 50 w Sosnowcu.

Ramy czasowe – styczeń, luty 2009

Harmonogram działań

Zadanie do wykonania	Sposób realizacji	Termin	Osoba odpowiedzialna	Uwagi
Quiz o tematyce zdrowotnej pt. "Recepta na zdrowie"	4 zespoły 5 – osobowe dzieci 6 letnich z obu przedszkoli.	23 styczeń 2009 r.	Gabriela Pertkiewicz	Zrealizowano
Konkurs rzeźby z masy solnej. Temat pracy: "Sporty zimowe"	Wykonanie dowolnej ilości rzeźb z masy solnej zgodnej z tematyką. Wystawa w PM 27.	Do 23 stycznia 2009 r.	Marta Sójka	Zrealizowano
Konkurs piosenki o tematyce zdrowotnej	Prezentacja przygotowanych piosenek przez 4-osobowe zespoły ze wszystkich grup wiekowych z obu przedszkoli	11 luty 2009 r.	Monika Zander	
Przedstawienie "Jak zachować zdrowie"	Przedstawienie w wykonaniu kółka teatralnego zorganizowane dla przedszkolaków z PM 27 i PM 50.	27 luty 2009 r.	Joanna Paszta	

Przewidywane efekty:

- dzieci wiedzą, czemu służy właściwe odżywianie;
- rozumieją konieczność dbania o własne zdrowie poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów higienicznych;
- dostrzegają konieczność spożywania potraw niezbędnych dla zdrowia;
- rozumieją potrzebę każdorazowego mycia rąk po wyjściu z toalety oraz przed posiłkiem;
- rozumieją potrzebę aktywnego wypoczynku jako źródła zdrowia;
- aktywnie uczestniczą w realizacji zadań zawartych w projekcie.

Z zaplanowanego harmonogramu działań zostały zrealizowane dwa zadania Quiz o tematyce zdrowotnej pt. **"Recepta na zdrowie"** oraz Konkurs rzeźby z masy solnej **"Sporty zimowe"**. Pozostałe zadania są w trakcie realizacji.

W dniu 23. 01. 09r w ramach projektu edukacyjnego "Wyprawa po zdrowie", dzieci z najstarszej grupy- "Starszaki" wzięły udział w quizie pod hasłem " Recepta na zdrowie". W konkursie uczestniczyły również 6-latki z zaprzyjaźnionego Przedszkola nr 50.Przedszkolaki przy wspólnej zabawie, konkursach i zawodach, utrwaliły wiedzę na temat zdrowego i higienicznego trybu życia, a przy okazji spotkanie przysłużyło się integracji środowisk przedszkolnych. Na zakończenie spotkania dzieci otrzymały dyplomy uczestnictwa, a panie podziękowanie za przygotowanie przedszkolaków do quizu.

Kolejnym wspólnym zadaniem przedszkolaków z PM 27 i PM 50 było wykonanie rzeźby z masy solnej **"Sporty zimowe"**. Wszystkie prace zostały wystawione w galerii PM 27. Dzieci wykazały się dużą pomysłowością i wyobraźnią wykonując rzeźby. Te prace również nagrodzono dyplomami.

Nasze przedszkolaki aktywnie włączyły się we wspólny projekt przygotowany przez Przedszkole Miejskie nr 50. Pierwszym zadaniem było wykonanie dowolnej rzeźby ze śniegu. Najmłodszy przedszkolacy- 3 latki nazwały swoją rzeźbę "Wesoły Misio", 4latki- "Żuczek",

5latki- “Śnieżna ośmiornica” a 6latki – “Zimowy żółw”. Zabawy i uciechy było mnóstwo. Na zakończenie każda grupa zrobiła sobie pamiątkowe zdjęcie z wykonaną śniegową rzeźbą.

Kolejnym przedsięwzięciem podjętym na zaproszenie PM 50 był udział reprezentacji naszego przedszkola w konkursie recytatorskim “Zimowe zabawy”. Na konkursie przedszkolaki przygotowane przez swoje panie zaprezentowały wiersze i rymowanki. Wszyscy uczestnicy zostali nagrodzeni drobnymi upominkami i dyplomami.

Dzieci z naszego przedszkola wzięły również udział w konkursie plastycznym zorganizowanym przez PM 50 na temat “Bezpieczne zabawy zimowe”. Każde dziecko mogło w nim zobrazować wiedzę na ten temat.

Pozostałe wspólne projekty będą realizowane zgodnie z harmonogramem przygotowanym przez współpracujące przedszkola.

Podjęty projekt zbliża i integruje zarówno dzieci jak i nauczycieli z obydwu przedszkoli. Wspólne działania dostarczają dzieciom wiele radości i satysfakcji oraz bogacą warsztat pracy nauczycieli.

Praca metodą projektów będzie z pewnością kontynuowana w naszym przedszkolu realizując kolejne zadania zawarte w planie rocznym.

mgr Edyta Stawiarska
mgr Danuta Ryłska
mgr Katarzyna Jasińska
Przedszkole Miejskie NR 50
w Sosnowcu

Projekt edukacyjny „BAW SIĘ ZDROWO I BEZPIECZNIE”

CEL PRZEDSIĘWZIĘCIA:

- Nawiązanie współpracy z Przedszkolem Miejskim nr 27 w Sosnowcu w celu dzielenia się wiedzą i doświadczeniem.
- Przekazywanie wiedzy o zdrowym stylu życia w celu kształtowania nawyków prozdrowotnych u dzieci w wieku przedszkolnym.
- Integracja grup podczas zorganizowanych zabaw, turniejów i konkursów w celu wyrównywania szans.

TEMAT: „, BAW SIĘ ZDROWO I BEZPIECZNIE ”

ADRESAT: PRZEDSZKOLE MIEJSKIE NR 27 w SOSNOWCU

ul: Wawel 22

TERMIN REALIZACJI: rok szkolny 2008- 2009

ZAPLANOWANE DZIAŁANIA ZDROWOTNE

lp	TEMATYKA	SPOSÓB REALIZACJI	TERMIN REALIZACJI	ODPOWIEDZIALNI
BEZPIECZEŃSTWO				
1	„Bawimy się zdrowo, zgodnie i weselo – mówimy o swoich uczuciach i wyrażamy je	cykl zajęć wdrażających dzieci do bezpiecznej zabawy w sali i na powietrzu	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
		realizacja zagadnień programu autorskiego w grupie dzieci 4- 5 – letnich „ Jestem zdrowym przedszkolakiem ”	Cały rok	Danuta Ryłska
2.	„ Bezpieczna droga do przedszkola ”	Poznanwanie przepisów ruchu drogowego	Wrzesień oraz na bieżąco przez cały rok w ramach urwalenia	Wszyscy nauczyciele
		Spotkanie z funkcjonariuszem policji ,		
		Wycieczki tematyczne : skrzyżowanie , ulica , sygnalizacja świetlna		
		Nauka prawidłowych zachowań przed atakiem psa	Listopad	Edyta Stawiarska
		Turniej wiedzy o ruchu drogowym w grupie dzieci 5- letnich z udziałem zaproszonych gości z P.M . nr 27	Styczeń	Danuta Ryłska Monika Radko
SPORT I REKREACJA				
3	„ Bezpieczne zabawy ”	Międzyprzedszkolny konkurs plastyczny „ Wspomnienia z wakacji ” .	Październik	Monika Radko Magda Ulewicz
		Cykle zajęć wdrażające dzieci do bezpiecznej i zgodnej zabawy w Sali i na powietrzu w różnych porach roku .	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
		Międzyprzedszkolny przegląd recytatorski na temat zdrowia połączony z budowlą śnieżnej postaci z udziałem dzieci z PM nr 27 ,	Styczeń/ luty	Danuta Ryłska Katarzyna Jasińska Edyta Stawiarska
		„ Zimowe zabawy ” - przegląd twórczości plastycznej na temat bezpiecznych zimowych zabaw na śniegu z udziałem dzieci z P.M . nr 27 .	Styczeń	Katarzyna Jasińska Edyta Stawiarska
4	„ Przedszkolak Olimpijczykiem ”	Udział dzieci 6- letnich w Międzyprzedszkolnej Olimpiadzie sportowej w P.M nr 5.	Grudzień	Marzena Brukiewa
		Cykliczne prowadzenie zajęć ruchowych z wykorzystaniem różnorodnych metod i form pracy .	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
ZDROWE ODŻYWIANIE				
5	„ W krainie Witaminka ”	Cykl zajęć na temat zdrowego odżywiania , kulturalnego spożywania posiłków.	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
		„ Urodziny marchewki ” wykorzystanie zdobytej wiedzy na temat zdrowego stylu życia .	Styczeń	Chętni nauczyciele

6	„Wiem że zdrowo jem”	„Spotkanie z kucharką” – poznanie procedur higienicznego i estetycznego przygotowania posiłku	Grudzień	Katarzyna Jasińska
		Samodzielne przygotowanie zdrowego posiłku : szaszłyki owocowe , sałatki jarzynowe ,kanapki , świąteczne ciasteczka	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
		Międzygrupowy turniej wiedzy na temat wartości mleka i przetworów mlecznych oraz ich wpływ na nasze zdrowie .	Styczeń	Edyta Stawiarska Aldona Pronobis
		„ Podróże kulinarne ” – między przedszkolny turniej wiedzy kulinarnej z P.M . nr 27 .	Luty	Marzena Brukiew Katarzyna Jasińska
PROFILAKTYKA I HIGIENA				
7	„ Dbamy o nasze zęby”	Cykliczne zajęcia na temat dbania o higienę jamy ustnej	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
		Z wizyty u dentysty : prelekcje i pogadanki i przegląd zębów w grupach starszych .	Luty	Nauczyciele grup starszych
8	„Jestem czystym przedszkolakiem	Spotkanie z pielęgniarką - prelekcja na temat zdrowego stylu życia oraz bezpiecznych zabaw na śniegu .	Styczeń	Chętni nauczyciele
		Cykliczne zajęcia na temat dbania o higienę osobistą .	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
		WZW - pogadanka na temat konsekwencji nie przestrzegania zasad mycia rąk .	Październik	Wszyscy nauczyciele
9	„ My zdrowe dzieciaki”	„ Spotkanie z lekarzem , stomatologiem , ratownikiem medycznym na Pogotowiu Ratunkowym w celu rozumienia potrzeby kontrolowania swojego stanu zdrowia .	Styczeń / luty	Wszyscy nauczyciele
		Wizyta w aptece - w celu uświadomienia samodzielnego spożywania leków i ich nadużywania .	Styczeń	Magdalena Ulewicz Dagmara Mazurkiewicz
		Cykl zajęć uświadamiających dzieciom konieczność odpowiedniego ubierania się stosownie do pogody i pory roku .	Cały rok	Wszyscy nauczyciele
		Współpraca z Hospicjum Św Tomasza w Sosnowcu w celu uwrażliwienia dzieci na cierpienia innych	Cały rok	Danuta Ryłska Chętni nauczyciele
		Recepta na zdrowie – ogólnopolski konkurs plastyczny	Styczeń	Aldona Pronobis

EFEKTY (CELE OPERACYJNE)

- Zna zasady bezpiecznego zachowania się w różnych sytuacjach
- Wie co zagraża jego zdrowiu i życiu
- Poznaje zasady racjonalnego odżywiania
- Dostrzega potrzeby przebywania na wolnym powietrzu, oraz aktywnego wypoczynku
- Zna elementarne zasady i przepisy ruchu drogowego, oraz potrafi je zastosować w praktyce
- Potrafi dostrzec pozytywny wpływ zabiegów higienicznych dla swojego zdrowia
- Dostrzega potrzeby wizyty u lekarza i stomatologa
- Zaspokaja potrzebę ruchu poprzez aktywny udział w zabawach ruchowych wykorzystując różnorodne metody i formy
- Wykorzystuje zdobytą wiedzę w turniejach, konkursach i zawodach sportowych

FORMY REALIZACJI PROJEKTU:

- Tygodniowe cykle zajęć
- Konkursy plastyczne, recytatorskie
- Turnieje wiedzy i olimpiady sportowe
- Spotkania z ciekawymi ludźmi – prelekcje, pogadanki, pokazy
- Wykorzystanie zdobytej wiedzy w działaniu praktycznym

EWALUACJA:

- Wytwory plastyczne
- Karty pracy
- Testy sprawdzające wiedzę i umiejętności dzieci
- Dokumentacja osiągnięć z udziału w turniejach i konkursach
- Zdjęcia
- Prezentacja multimedialna

ROLA NAUCZYCIELA W ROZWIJANIU AKTYWNOŚCI PLASTYCZNEJ DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM

Nauczyciel jest organizatorem aktywności dziecka, decyduje o rodzaju zadań podejmowanych przez dziecko i steruje psychologiczną recepcją sytuacji, w której owo działanie przebiega. Proponowaną dla nauczyciela rolą jest rola kierownika zespołu twórczego. Organizowanie przez nauczycielkę zabaw zespołowych, polegających na zbiorowym malowaniu, rysowaniu lub formowaniu kompozycji przestrzennych według własnych pomysłów, angażuje dziecko emocjonalnie, sprzyja integracji grupy i niweluje agresywne zachowanie. Wytwory ekspresji twórczej dziecka, które są wynikiem indywidualnej lub zespołowej pracy mogą stanowić zachętę do dalszych zabaw i zajęć w przedszkolu. Zajęcia i zabawy organizowane przez nauczycielkę w atmosferze swobody inspirują dziecko, pobudzają jego chęć działania. Nauczycielka powinna w trakcie zajęć plastycznych dostarczać i dobierać w taki sposób narzędzia i materiały aby pobudzały jego twórczą wyobraźnię.

V. Lowenfeld tak mówi o metodyce pracy nauczyciela plastyka: Sposób jego postępowania w klasie szkolnej polega głównie na zachęceniu każdego dziecka do wypowiedziania się w swój własny, osobisty sposób. Rola nauczyciela sprowadza się więc do rozwijania dziecięcej odkrywczosci i stymulowania głębi ekspresji.

Nauczyciel, który chce wychodzić naprzeciw potrzebą ekspresji swoich wychowanków, który chce popierać spontaniczność oraz pragnie, by dzieci tworzyły w sposób swobodny, będzie akceptował i nagradzał elementy twórcze w ich zachowaniu. Należy zachęcać dzieci do dociekliwości i wywoływać ciekawość wobec otoczenia, daryć do tego by wysuwały własne oryginalne pomysły, równocześnie zaś trzeba je zniechęcać do całkowitej zależności od nauczyciela. Najwłaściwszą postawą nauczyciela wychowania plastycznego jest towarzyszenie dzieciom w tej twórczej przygodzie, jaką powinna być każde zadanie plastyczne. Towarzyszenie oznacza postawę aktywną, ale bez narzucania. Nauczyciel musi być zdolny do oceny pracy ucznia w każdym momencie jej powstawania i gdy jest to potrzebne – radzić, inspirować, podsuwać pomysły warsztatowe. Stworzenie właściwego, życzliwego klimatu wokół działalności ucznia jest podstawowym warunkiem przez sztukę. Tylko w takich okolicznościach dziecko może się ujawnić, pokonać opory wewnętrzne i szczerze wypowiedzieć się w formie plastycznej. Tylko ten wychowawca który rzeczywiście szerzej, bardziej wnikliwie i głębiej niż jego wychowankowie pojmuje i przeżywa utwory artystyczne, ma podstawowe warunki, aby swych wychowanków, wykorzystując dzieła sztuki, estetycznie wychować. Wychowawca musi więcej i lepiej wiedzieć, rozumieć i umieć niż jego wychowankowie, jeżeli ma ich kształcić i wychowywać. W zakresie wychowania

estetycznego musi głębiej odczuwać, przeżywać i oceniać dzieła sztuki, które prezentuje wychowankom, jeśli ma obudzić w nich wrażliwość na piękno.

Nauczyciel jest zawsze wśród dzieci, rozmawia z nimi, obdarza je uwagą, jest życzliwy, gotowy do wyjaśnień, pomocy. Prowadzi dyskretną obserwację zachowań dzieci, włącza się w tok ich działania, proponuje nowe formy, środki, treści. Subtelnie wplata w tok zabaw dzieci zadania rozwijające, kształtujące, doskonalące osobowość, pozostawia dzieciom w realizacji zadań dużą swobodę wyboru metody, miejsca, czasu, tempa, partnera, środków. Zachowuje indywidualną linię rozwoju każdego dziecka. Ma prawo do szacunku, bo sam szanuje innych, do godności, bo sam ją uznaje w stosunku do innych. Ma prawo do błędu, ale i obowiązek jego unikania. Wśród dzieci jest przede wszystkim przewodnikiem w ich dalekiej drodze do poznawania sztuki. Wspólna fascynacja nowymi treściami, zainteresowanie i zachęta do stawiania pytań, zgłaszania wątpliwości i prowadzenie samodzielnych poszukiwań, tworzy wspólnotę między nauczycielami i uczniami, pozwala dostrzegać w każdym dziecku jego wartości, zalety, mocne strony, jego talenty i uzdolnienia, a nade wszystko jego drobne sukcesy i osiągnięcia, budując pozytywną postawę do ludzi i świata.

Literatura:

1. Czajka S.: Nauczyciel a twórczość plastyczna uczniów. Warszawa 1979
2. Dymara B. (red.): Dziecko w świecie sztuki. Kraków 2000
3. Fleck– Bangert R.: O czym mówią rysunki dzieci. Dostrzeganie i rozumienie zawartych w nich znaków. Kielce 2002
4. Lowenfeld V., Brittan W. L.: Twórczość a rozwój umysłowy dziecka. Warszawa 1977

Jadwiga Nicek, Aneta Binko,
Małgorzata Czajewicz, Małgorzata Dudek,
Izabela Lechowicz, Beata Łabuz,
Anna Nowak, Maria Śmiłowska

PROJEKT EDUKACYJNY KOSMICZNE INSPIRACJE

Miejsce realizacji: Przedszkole Miejskie Nr 25 w Sosnowcu

Temat: Kosmiczne inspiracje.

Cele ogólne:

- Budzenie zaciekawienia otaczającym światem.
- Zapoznanie dzieci ze zjawiskami istniejącymi poza kulą ziemską.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- zna i potrafi wymienić nazwy niektórych planet i gwiazd
- wie, że ziemia jest planetą, na której żyjemy
- interesuje się różnymi obiektami astronomicznymi, znajdującymi się w kosmosie
- wie, kto to jest kosmonauta i astronom.

Uczestnicy projektu: dzieci 5 – 6 letnie

Liczba uczestników: 50 osób.

Obszary aktywności: językowa, społeczna, plastyczno– techniczna, muzyczna.

Zadania, treści programowe –

1. Zrozumienie, że człowiek podejmuje działania zmierzające do poznania kosmosu i organizuje wyprawy międzyplanetarne (sondy, satelity, stacje kosmiczne).
2. Wzbogacenie słownictwa dziecka, poszerzenie zasobu pojęć ogólnych z przyswojeniem odpowiednich określeń.
3. Tworzenie kompozycji przestrzennych– rozwijanie kreatywności dzieci.
4. Rozwijanie inwencji twórczej dzieci przez wzbogacanie działalności plastycznej o tematy fantastyczne.

Obszary i źródła informacji:

literatura popularnonaukowa, literatura dziecięca, lekcje biblioteczne, “Światelko na niebie”– seans w Planetarium w Chorzowie.

Środki dydaktyczne:

ilustracje, historyjka obrazkowa, materiały plastyczno– konstrukcyjne.

Ewaluacja:

- Prace plastyczne dzieci.
- Ankieta skierowana do rodziców.

Harmonogram pracy:

Lp	Zadania	Termin	Osoby odpowiedzialne
1.	<p>„Jak wygląda kosmos”</p> <ul style="list-style-type: none"> • „Kosmos i co jeszcze...” – wprowadzenie w tematykę zajęć na podstawie książek, ilustracji oraz wiadomości dzieci. • „Kosmici z planety Esy – Floresy” – prace plastyczne różnymi technikami. • „Ufołodki” – zabawy muzyczno– ruchowe. • Historyjka obrazkowa – <i>“Pierwsze kroki na księżycu”</i>. • „Podbijamy kosmos” – konstruowanie gry planszowej. • Teatrzyk cieni na podstawie opowiadania A. Matysiak – <i>“Mały kot i księżyc”</i>. 	luty 2009	nauczycielki grup III i IV
2.	<p>„Podróże w kosmos”.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wykonanie wspólnie z rodzicami formy przestrzennej – <i>“Kosmiczny robot”</i>. • „Ziemia, słońce, księżyc” – lekcja biblioteczna w Miejskiej Bibliotece Dziecięcej przy ul. Grota – Roweckiego. • Zaproszenie do twórczej, kreatywnej zabawy zespołów 5– osobowych z PM nr3 i PM nr18 pod hasłem <i>“Kosmiczny dzień”</i>. • Między przedszkolny konkurs plastyczno– techniczny <i>“Statki kosmiczne”</i>. • Zorganizowanie wystawy prac po konkursowych w Bibliotece Dziecięcej przy ul. Grota – Roweckiego. 	<p>luty 2009</p> <p>luty 2009</p> <p>24 luty 2009</p> <p>23.02.2009 termin składania prac, rozstrzygnięcie</p> <p>26.02.2009</p> <p>02.03.2009</p>	<p>M. Śmiłowska</p> <p>M. Czajewicz</p> <p>A. Binko</p> <p>M. Dudek</p> <p>I. Lechowicz</p> <p>B. Łabuz</p> <p>A. Nowak</p> <p>B. Łabuz</p> <p>I. Lechowicz</p> <p>A. Nowak</p>
3.	<p>„Czy jest tam kto?”</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Wyjazd do Planetarium w Chorzowie</i> – zwiedzanie, spotkanie z astronomem. • Kącik dla rodziców – <i>“Kosmiczne inspiracje”</i> – wystawienie prac związanych z kosmosem, zdjęć z wycieczki, literatury i ciekawostek związanych z tematyką. 	<p>18. 02. 2009</p> <p>luty – marzec 2009</p>	<p>A. Binko</p> <p>I. Lechowicz</p> <p>M. Śmiłowska</p>

Notatki